

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS I DRETS HUMANS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 43

Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana

Sessió celebrada dia 18 d'abril del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENCES:

1) RGE núm. 3629/12, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, del conseller d'Educació, Cultura i Universitats, per tal d'informar sobre el Pla per a l'equilibri econòmic de les Illes Balears. Mesures d'estalvi 2012 (VI). 586

2) RGE núm. 3631/12, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, del conseller d'Educació, Cultura i Universitats, per tal d'informar sobre el Pla per a l'equilibri econòmic de les Illes Balears. Mesures d'estalvi 2012 (VIII). 599

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions?

L'ordre del dia d'avui consisteix en les compareixences RGE núm. 3629/12 i 3631/12.

Assisteix a la sessió el Sr. Rafael Bosch i Sans, conseller d'Educació, Cultura i Universitats, acompanyat de: Salvadora Ginard, secretària general de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats; Aina Maria Rodríguez, cap de Gabinet del conseller; Francisca Ramis Pons, directora del SOIB; i Maria José Frau Marí, directora de l'Institut Balear de la Joventut.

1) Compareixença RGE núm. 3629/12, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, del conseller d'Educació, Cultura i Universitats, per tal d'informar sobre el Pla per a l'equilibri econòmic de les Illes Balears. Mesures d'estalvi 2012 (VI).

En primer lloc passam a la compareixença RGE núm. 3629/12 del conseller d'Educació, Cultura i Universitats, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans, adscrits al Grup Parlamentari Socialista, per tal d'informar sobre el Pla per a l'equilibri econòmic de les Illes Balears, mesures d'estalvi 2012 (VI).

Té la paraula el Sr. Conseller per tal de fer l'exposició oral, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Bones tardes, presidenta. Sra Presidenta, senyores i senyors diputats. En línies generals, la compareixença d'avui que està referida a allò que afectaria la programació de tasques, a les línies de feina i als projectes, en aquest cas del Servei d'Ocupació de les Illes Balears en relació amb les mesures que figuren en el Pla d'equilibri econòmic i financer, entenc, si a vostès els pareix, que centràrem el debat amb allò que diu aquesta iniciativa i que fa referència al Pla d'equilibri, no tant en el que seria la discussió pressupostària, que seria més àmplia i que ja s'ha feta, però quant a allò..., si bé és evident que una qüestió fa referència sobre les altres, però em centraria en principi en aquesta primera intervenció amb allò que serien les mesures d'equilibri.

Si anam al document oficial de les mesures d'equilibri econòmicofinancer, a les mesures extraordinàries presentades en el Govern de les Illes Balears, hauríem de fer especial incidència en dues mesures, dues mesures de les quals després se'n deriven d'altres que no són pròpies d'aquest pla d'equilibri, però que també evidentment hem de tenir en compte respecte del fons, que l'Administració de l'Estat ens proveeix per a determinades convocatòries, programes o fins i tot projectes d'inversió que al final podrem dur a terme i a més, degut que jo diria que havent realitzat uns objectius, després ja anunciaré l'ampliació d'aquesta partida pressupostària de cara al 2013, és bastant recent i degut que som una de les cinc comunitats autònomes que hem complit els objectius previstos, i lògicament

ens hem de centrar primer de tot amb allò referit a mesures de personal propi de l'administració.

Quant a mesures pròpies de personal, evidentment allò que més ens afectaria seria allò que ha passat a tota l'administració de la comunitat, la congelació de l'oferta de treball, l'increment de 35 a 37,5 hores de la jornada de treball i després la flexibilització de mecanismes que permeten una redistribució de personal; i la segona mesura de contenció fixada en aquest document i aplicada al SOIB, serien les mesures de contenció de la despesa corrent en tot allò que siguin estalvis, en lloguers, pla d'estalvis energètics, etc. En aquestes dues qüestions lògicament hem hagut de fer els ajusts prevists, però aquestes línies no han afectat els projectes, els plans que hem dut a terme des de l'aplicació d'aquest pla en el 2012 i que continuam en el 2013. És a dir, si començam lògicament per l'ampliació de les jornades, lògicament s'ha fet com s'ha fet a la majoria de comunitats autònomes, diria que a totes, en allò que es refereix a augmentar aquestes hores per part del funcionari; i una mesura que sí ha afectat en aquest cas al SOIB positivament, ha estat que la flexibilització de la redistribució, com a conseqüència de les auditories que ha fet principalment funció pública, ens ha permès incorporar unes persones.

Evidentment he de destacar que la no-prolongació del finançament per als projectes d'inversió que hi va haver per exemple en orientadors i que ens va afectar, lògicament, quant a orientació laboral, sí que l'hem vista compensada quant a allò que ha suposat l'ampliació de 15 persones per redistribució de totes les tasques d'altres serveis de la comunitat autònoma el mes de gener de 2013 i d'altres 12 que s'han incorporat recentment el mes de març. Aquestes persones han reforçat preferentment el departament de liquidacions, que com vostès saben, té una feina suplementària extra important de liquidacions d'expedients pendents a distints programes, alguns d'ells ja saben que ens ha permès aixecar aquella suspensió que en principi teníem sobre la percepció de fons europeus i d'altres liquidacions de programes que també previsiblement i arran d'una auditoria, encarregada primer com a mostreig i que ara s'ha de fer d'una forma censal a tots els expedients, ha suposat quant a fons per a ocupats. Per tant, hi ha hagut aquest reforç de persones, 15 a la part del servei que supervisa les liquidacions i 12 que s'han incorporat a les diferents oficines per tal de prestar la feina que fins ara duen a terme.

També és especialment important, que tot i que pareixia que no podríem acudir a un finançament estatal quant a projectes d'inversió per poder contractar personal dins l'àmbit de l'orientació, afortunadament, i degut als nous decrets que regulen el disseny de les polítiques actives, aquesta comunitat autònoma ha pogut aconseguir fons que suposaran de l'ordre d'1 milió d'euros, un projecte d'inversió que ja s'ha contemplat la contractació de 31 orientadors per a tasques d'orientació laboral i que sí és veritat que encara no estan cobertes a Menorca i a Eivissa, ja que no s'havia posat en marxa aquest borsí que pogués regular, un borsí al qual poder acudir l'administració per poder cobrir aquests llocs, s'hi està fent feina per donar cobertura als centres de Maó i Ciutadella i al de Vila i Sant Antoni, ja que Formentera compta amb orientador.

Dit això, en aquesta primera intervenció, que és el que jo pens que estrictament faria més referència a les mesures concretes, tal com figura en el document i a la intervenció d'avui, he de dir-los també, com a informació complementària i malgrat les disminucions de les distribucions dels fons estatals 2012 per a les línies subvencionades fins ara per part de l'administració central de l'Estat, hem mantingut les convocatòries de formació adreçades a desocupats, les aportacions a centres propis de formació que ja saben que amb la xarxa constituïda pels nostres propis centres integrats, o de formació professional i també alguns altres centres propis de la comunitat autònoma, podem fer també formació per a desocupats, que n'estam fent; les convocatòries pròpies dels col·lectius especialment vulnerables, vostès ja saben que han estat una prioritat; i després tot allò que fa referència als programes de tallers d'ocupació escoles-taller, que és i després ens hi podem estendre més, i em fa fer recordar durant la intervenció l'altre dia del Sr. Alorda, quan deia que havíem d'aprofundir i fer-hi feina, una base certa de treball per aprofundir en la relació entre la formació amb alternança, formació a centres de treball i formació a centres d'ensenyament reglat o no reglat, però en tot cas a centres acreditats de formació, que és allò que en deim formació dual, formació en alternança o formació que combina el que és feina, amb un contracte i amb unes possibilitats que després hi podem entrar i que serà el nucli del nostre model de formació en alternança, sense que per allò deixam de prestar atenció en temes que fan referència a formació professional reglada.

D'altra part també dir que el SOIB ha mantingut amb fons propis i amb cofinançament del fons social europeu, línies de subvenció i línies que ens han permès reforçar els processos d'acompanyament per a l'ocupació de col·lectius especialment vulnerables, amb un pressupost de l'ordre de 6 milions d'euros. És veritat que aquestes serien -diguem-ne- les línies bàsiques quant a allò que seria la compareixença d'avui, aplicació d'aquestes mesures extraordinàries. També s'han hagut -per què no negar-ho- de redissenyar les convocatòries quant als valors i als mòduls econòmics de les especialitats formatives per adequar-los realment al preu de mercat, als preus als quals les entitats col·laboradores ens poden pressupostar cursos de formació i que hem aconseguit realment mantenir el nivell de qualitat, realitzar -i els ho puc dir- més accions formatives i també qualificar a més treballadors.

Quant a línies bàsiques..., després ja entrariem en el que és formació, projectes en concret en els quals estam treballant, però jo els diria que bàsicament quant a l'aplicació de les mesures del decret que contempla aquestes mesures extraordinàries, en línies generals, tot i que disposam en el SOIB, com en molts de departaments de la comunitat autònoma, de manco pressupost, l'aplicació del decret en concret no ha impedit la prestació dels serveis bàsicament quant a orientació laboral, quant a formació, quant a intermediació i quant a creació fins i tot de nous programes, programes fins i tot en col·laboració amb serveis d'ocupació d'altres països europeus, en serveis d'intermediació també que és una col·laboració mixta Servei d'Ocupació i Departament de Formació Professional per dur joves també en formació a altres països dins la convocatòria que per exemple té Alemanya amb l'Estat espanyol i que les comunitats autònomes ens hi podem adreçar, etc.

Per tant, com a primera intervenció em centraria en aquests punts. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Procedeix ara a la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts, per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions, per la qual cosa es demana als portaveus si volen una suspensió de la sessió o si podem continuar?

Per tal de formular preguntes o observacions, tot seguit procedeix a la intervenció dels grups parlamentaris. El Sr. Conseller pot contestar globalment totes les preguntes o observacions formulades o bé contestar individualment després de la intervenció de cada portaveu.

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló, per un temps, com sap, de deu minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, aquesta és una compareixença demanada dia 14 de maig de l'any 2012, evidentment el retard en el que fa referència a aquestes tramitacions dins l'àmbit parlamentari dificulta moltes vegades poder treballar. Però evidentment val la pena, així és com vostè ho ha fet, poder aprofitar per mantenir aquesta compareixença i evidentment fer una valoració del que va suposar dins el marc de 2012 aquest pla d'estabilitat, aquest pla d'equilibri econòmic, que va suposar per al SOIB un retall d'un 1,1 milions d'euros. I bàsicament aquesta compareixença la demanàvem perquè trobàvem profundament injust que justament el Servei d'Ocupació de les Illes Balears, que en els pressuposts de l'any 2012 va ser un dels ens, jo crec que el que més havia patit ja retall pressupostari, dins el marc d'uns pressuposts del 2012 de la comunitat autònoma que havien crescut un 8,5% i el Servei d'Ocupació ja baixava un 27,9%, i a més a més aquí damunt afectar el que feia referència a aquest pla d'equilibri econòmic.

Per tant, aquest és el motiu de la sol·licitud d'aquesta compareixença que evidentment hem de posar amb les dades actuals. I per tant, aprofitar-la entorn a allò que fa referència a aquests serveis del Servei d'Ocupació que dona i evidentment els recursos econòmics de què disposa, amb una situació laboral que continua sent molt complicada. Aquest fet també l'hem de posar damunt la taula. Tenim 90.500 aturats, és cert que són 5.500 menys que el 2012, però també són 2.000 més que l'any 2011. També hem de constatar que no estam generant ocupació a les nostres illes. Les darreres dades d'afiliació, que és el concepte de creació d'ocupació, les darreres positives són del mes d'agost de l'any 2011. L'atur de llarga durada s'incrementa a les nostres illes i aquest març darrer s'havia incrementat un 16,5% en relació amb només fa un any. Per tant, ja suposa que el 32% del nostre atur és atur de llarga durada. Per tant ja amb un perill més gran de quedar aquests ciutadans sense prestacions, treballadors sense prestacions que també s'han incrementat en relació amb el mateix mes de l'any 2011 en 4.000.

Per tant, la situació laboral malgrat aquest índex que baixa l'atur és una valoració evidentment que no compartim. Nosaltres valoram que aquesta no és una dada positiva en el sentit que és molta la gent que retorna als seus països. Vertaderament es baixa molt més en allò que és la població estrangera i també per un altre concepte, un altre concepte que també preocupa i és el fet de la baixada massiva que s'estan donant de baixa per part del Servei d'Ocupació de l'Estat molts de treballadors per no renovar la demanda de feina, no perquè trobin feina, sinó per la renovació de la demanda de feina. I també alguna cosa pot tenir a veure amb la reducció dels serveis d'orientació i de la manca de respostes del propi servei a les persones aturades. Pensem que en els darrers tres mesos són 2.500 que han donat de baixa l'SP per no renovar demandes, no perquè trobin feina. I així baixa l'atur a la nostra comunitat. Per tant, aquest és un element més de preocupació.

Davant d'aquesta situació ens trobàvem amb aquest fet, per una banda que els pressuposts del 2012 ja baixaven un 27%, però que evidentment els retalls durs, a més a més a aquest retall del 27%, li havíem de sumar els retalls dels recursos de l'Estat. Jo crec que aquest ha estat fonamentalment el desquadrament dels recursos del SOIB, si el 2011 rebíem 55 milions, passaven a rebre'n 23. Per tant, feim una davallada de més del 50% i enguany encara que haguem pujat un poquet, bé està, evidentment hem d'assenyalar que tot allò que puguem pujar és positiu, però també ho hem de situar en el marc que estam en unes xifres -repetim- del 50% del que fa dos anys podíem tenir. I clar, a partir d'aquí, queden situacions que vertaderament preocupaven. Ens preocupava l'orientació, s'ha assenyalat avui l'increment en 31 orientadors més, creim que és imprescindible per atendre la gent. No és possible que l'orientació personalitzada hi hagi a municipis que no es produeix, en aquest moment no es dona i sent persones o col·lectius amb dificultats encara és més complicat. Per tant, benvinguts siguin aquests 31 orientadors nous, i evidentment serveis que valoràvem que són importants.

De fet, havíem arribat i procuràvem acords en el marc del Parlament, de poder tirar endavant programes de suport a les persones o als aturats de llargada durada, que evidentment amb aquesta situació econòmica queden sense oportunitats de poder tirar endavant aquests plans extraordinaris que tots volíem,

aprovàvem entre tots i que vertaderament s'hauran de postergar o es van postergar ja directament -estam parlant de l'any 2012- o el que fa referència a al part d'intermediació a les empreses locals. Som una comunitat autònoma àmpliament estacional, som conscients que són molts els treballadors que vénen aquí a fer feina en temporada i per tant, també crèiem important fer aquesta feina d'intermediació i, per tant, a partir d'aquí detectar les necessitats formatives per cobrir allò que és la demanda de les empreses d'aquí en el que és el mercat laboral que tenim.

Per tant, hi ha molt d'àmbit d'actuació i una manca de recursos. La situació econòmica és complicada, ben segur. Però creim totalment injust que en una situació el 2012 -repetesc- de creixement dels pressuposts de la comunitat autònoma, el SOIB pateixi totes les davallades, la inicial, la de l'Estat i, a més a més, el Pla d'estabilitat. I en aquest sentit per tant, volíem manifestar la nostra preocupació. És un àmbit molt important, molt i en aquest sentit -repetim- trobàvem injust que aquest pla d'estabilitat afegís més dificultat a una entitat que evidentment ja havia patit les seves.

Per tant, en aquest sentit era la compareixença, agraïm la informació en relació amb el que és l'increment del 2013, l'increment -repetim- que bo és, però és difícil fer front a una situació com la que tenim amb tantes dificultats econòmiques i, a més a més, perquè cada mesura estatal dificulta més gent a arribar a prestacions, per tant, preocupa que la situació es vagi enquistant d'una manera vertaderament difícil per a tanta gent en la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Seguidament té la paraula el conseller Sr. Bosch.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Moltes gràcies, Sra. Barceló, en primer lloc començ per la primera referència que vostè... i hi estic totalment d'acord, és a dir, reduir un 57% les aportacions estatals, som el primer a qui no agrada i lògicament lluitarem per anar aconseguint, lògicament, per tal com està estructurat l'Estat i els fons als quals podem accedir i que són vitals dins les competències de les polítiques que tenim d'ocupació, anar augmentant en tot cas i no anar minvant, però la davallada, no li vull negar de cap manera que ha estat forta i brusca en poc temps.

Sí que li he de dir que estic convençut que tenim una tasca molt concreta a l'àmbit de l'orientació i la intermediació que ve lògicament dissenyada al pla d'orientació, amb prioritat precisament ja li dic en aturats de llarga durada de més de dos mesos a l'atur i en joves, per tant, dins aquesta tasca, molta duta a terme dins les mateixes oficines, és veritat que aquesta possibilitat al final, de poder aconseguir aquests 31 orientadors més, que pot ser que siguin alguns més amb aquest més de d'1 milió d'euros extra, que bona part el destinarem precisament a reforçar la tasca d'orientació.

També, però, entre tots haurem d'entonar el *mea culpa*, que tot i que el servei d'orientació pugui fer tot allò que estigui a les seves mans per aconseguir primer determinar l'ocupació de les persones, reforçar les d'ocupació baixa per tal que estiguin en condicions d'entrar dins un mercat, dins un possible mercat de treball, a part d'això, fonamental, i de la tasca d'intermediació i de la tasca de formació prioritari, també hi ha la tasca de transformació del model econòmic. Mentre no hi hagi generació de lloc de feina per part de l'empresa, podrem estar en condicions d'allò que crec que han de fer els serveis d'ocupació i els serveis de formació en sentit ampli, que és tenir la gent preparada en el moment en què la mateixa... sabem que no estarem d'acord en la reforma laboral, que està planificada i evidentment tenim moltes diferències que supòs que no és objecte d'avui de si servirà o no per poder generar o animar a allò que es pretén que és crear ocupació abans de tenir increment de creixements que els economistes solen xifrar al 3% net per poder generar ocupació; els especialistes diuen que en creixement de l'1 o 1,5, aquesta reforma laboral ha de permetre accedir, crear llocs de feina.

Aquesta comunitat autònoma amb les xifres que tenim segurament tindrà creixement d'ocupació..., perdó, primer generació de riquesa de PIB i de capacitat de crear llocs de feina abans que altres de l'Estat. El que haurem de fer serà que en aquest moment que és veritat que tot i que hi ha una minva de, afortunadament, les llistes de persones desocupades, unes seran per abandonament, tal vegada per cansament de no demanar, de no tornar intentar trobar un lloc de feina i d'altres perquè retornen al seu lloc de procedència, d'altres són en creació de contractes nous perquè se signaren, per exemple, 17.000 contractes nous el mes passat. Per tant, es crea feina i s'ha fet feina, alguna l'han feta dins l'àmbit turístic hotelers que, animats per la llei turística, han fet reformes aquest hivern, que no han tengut el món turístic absolutament aturat *sensu stricto*, sinó que més bé fent reformes que tal vegada no farien i han animat un poc el sector de construcció, per tant, hi ha hagut creació de llocs de feina.

És veritat, però, que fins que aquest model econòmic no estigui en condicions de créixer al voltant de l'1 i busques per cent, no hi haurà llocs de feina als quals accedir, això... i en aquesta situació és en la que ens hem de centrar entre tots per generar les condicions perquè en la major possibilitat o amb el major esforç de tots facem que en menor creixement del PIB puguem generar llocs de feina perquè *per se* el SOIB no generarà llocs de feina. El SOIB ha d'ajudar a trobar un lloc de feina, ha de preparar per trobar un lloc de feina, ha de donar el màxim de si perquè entre el treballador, el treballador en potència, el treballador desocupat, desafortunadament el nou incorporat al món laboral tenguí les màximes facilitats per arribar a la poca ocupació que es genera, però *per se* no en té més.

I haurem de prioritzar aquelles línies que si tenguéssim més capacitat, més aviat posaríem... o faríem programes més amplis, però que lògicament el que hem fet és dins l'adversitat optimitzar la capacitat que tenim perquè hi hagi aquesta possibilitat.

La major crec que és crear riquesa, que al país es creï riquesa i es generi feina. L'altre debat, que afrontarem i que vostè i jo i distintes persones que n'hagin parlat, és quan serem capaços de transformar vertaderament el nostre model econòmic, un model molt, molt centrat en qüestions que fan referència a temes en concret d'estacionalitat, del món de l'àmbit turístic, però que amb iniciatives que permetin aprofundir obertura d'establiments amb més mesos dels que hi havia, afavorint la contractació als mesos de març i novembre, cercant nous models bàsicament en l'entorn també turístic i en l'entorn de coneixement.

El disseny d'unes polítiques entorn a la Unió Europea, entorn al coneixement, les conegudes estratègies intel·ligents de recerca i innovació són les polítiques que permetran a aquesta comunitat tenir una oportunitat d'intentar canviar el model monocultiu i el model al quals ens centram perquè es generi feina.

Ja li dic que entre les línies que feim, dins el pressupost que tenim i li ho repetesc que la minva de pressupost ha estat grossa i que els ajusts que ha hagut de fer Espanya no els hem d'explicar nosaltres aquí, les possibles (...) que estan damunt la taula aquests mesos tampoc, nosaltres ens centrarem a reforçar aquests processos d'orientació, a prioritzar col·lectius vulnerables i aturats de llarga durada, a intentar sempre que no sigui per la feina del SOIB que les persones no hi puguin accedir.

Estic segur que podem trobar programes nous, estic segur que les tasques que es faran en col·laboració fins i tot amb d'altres països van donant fruits, però bé, l'important és que almanco aquesta corba que ha arribat quasi al 100.000 aturats, avui en dia està als 90.000 i que aquestes corbes de creixement de la desocupació tan pròpies de temporada baixa vagin minvant i que també anem orientant algun tipus de... possibilitats d'accedir a altres nínxols de..., però s'han de crear aquests nínxols, no serà l'Administració la que d'acord amb aquestes polítiques pugui crear llocs de feina estables. Els llocs de feina estables els crearà el fet que hi hagi liquiditat, que hi hagi inversió, que hi hagi llocs de feina.

Li repetesc que amb la màxima preocupació que realment les accions estiguin destinades a arribar a tothom i especialment als col·lectius més sensibles, continuarem fent feina i estan orientades les línies de treball del SOIB.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Sra. Fina Santiago per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Vull donar la benvinguda al conseller i a tot el seu equip a aquesta comissió d'Afers Socials.

La veritat és que, Sr. Conseller, un any després d'aquesta sol·licitud de compareixença per part del grup socialista parlar del pla econòmic és a vegades... et resulta difícil perquè nosaltres haguéssim plantejat la intervenció d'una manera molt diferent en el sentit que li haguéssim demanat quines anàlisis havia fet com a conseller per arribar a les conclusions, a aquests punts que vostè va o el conjunt del Govern va triar o va assignar o va prioritzar en aquest pla econòmic, a través de quines dades, de quines anàlisis i com havia estat el procés de reflexió, no?, que era el que vàrem fer per exemple amb el conseller de Salut o en aquell cas, consellera de Salut, la de Serveis Socials, però ara creim que no té massa sentit un any després.

Com s'ha vist aquesta compareixença tan tardana, supòs que hi haurà problemes d'agenda, fa que es discuteixen altres coses, hem parlat de pressuposts del 2013, s'ha parlat d'economia. La veritat és que és difícil, jo demanaria que quan es demana la compareixença d'un conseller els terminis fossin més breus. Per tant, em centraré una mica en la intervenció que ha fet, no en la que nosaltres haguéssim fet en un moment determinat si això s'hagués produït als dos o tres mesos de la sol·licitud de compareixença.

Ha parlat de dos aspectes d'aquest pla econòmic, un que afectava els treballadors del mateix SOIB i parlava de les 37 hores, 37 hores i mitja, de 35 a 37 hores i mitja, ens agradaria saber quins serveis ha millorat aquest horari, quins servei nou s'ha donat als ciutadans amb aquest horari i quines prestacions, programes nous s'han creat amb aquest horari als ciutadans.

Ha passat una any, això ho haguéssim demanat, si vostè hagués volgut incrementar dues hores i mitja a cada treballador, quins eren els serveis que pensava millorar i ara ens agradaria saber quins resultats ha donat aquest increment després d'un any d'aplicació o de nous mesos d'aplicació, quin ha estat el resultat d'aquest increment, sobretot de cara al públic. La ciutadania en què ha millorat, si s'han augmentat els horaris públics, si s'han pogut donar nous programes, si s'han pogut donar nous serveis, quin ha estat el resultat?

Ha parlat que el SOIB ha estat un beneficiari d'una de les aplicacions, que hi ha la flexibilitat de l'Administració per poder modificar plantilles, ens agradaria saber quins han estat els perjudicats, de quina conselleria provenen aquests... treballadors de l'Administració pública que han arribat al SOIB, de quines conselleries provenen, quin és el total, quines categories i on s'han incorporat, a quin servei s'han incorporat.

Després també ha parlat de la necessitat, en la seva segona intervenció, de millorar, de canviar també l'economia, vull dir, estam d'acord amb vostès que ara ens va bé perquè la nostra economia balear quasi depèn més de vegades de l'alemanya i de l'anglesa que de la dinàmica de la nacional, tenim també en aquest moment tota la conca mediterrània que té amb conflictes socials i amb conflictes polítics i som uns beneficiaris d'aquests conflictes en m'àmbit de turisme. M'agradaria saber, ja que vostè en un pla econòmic que suposa una reducció del SOIB, quan hi ha una reducció de pressuposts sempre s'han d'acurar més i s'ha d'encertar més en les prioritats, en el que s'elegeix per realitzar. Per tant, dels quatre col·lectius que a nosaltres, dels tres col·lectius que a nosaltres ens preocupen molt, ens agradaria saber quins tipus d'intervencions s'han fet

en joves, en treballadors aturats de llarga durada i en dones, que cada vegada s'incorporen més a la llista d'espera. I després, quines són les intervencions..., nosaltres haguéssim demanat què pensava fer i en tot cas, seria ara què ha fet en relació amb els jaciments dels nous llocs de feina, aquesta necessitat que tenim, per exemple, del col·lectiu de treballadors de construcció reconvertir-lo en treballadors d'altres sectors. Per tant, quines seria... aquestes.

Ha parlat també dels 31 orientadors, ens agradaria saber quin tipus de contractes tenen, sobretot la temporalitat dels contractes i la distribució.

Finalment, ha parlat de 17.000 contractes. Vostès són una entitat, el SOIB és una entitat que té un avantatge, nosaltres podem aconseguir a través (...) informació, però m'agradaria saber d'aquests 17.000 contractes que ha mencionat quantes persones afecten, perquè el que nosaltres tenim per via sindical, per altra informació sindical, és que molts d'aquests contractes corresponen a vegades, sis contractes o set contractes d'aquests corresponen a una única persona, moltes vegades perquè una persona tenguí un contracte de sis mesos, és un contracte d'un mes, després la mateixa persona a la mateixa empresa quinze dies, després una setmana, després tres... Per tant, aquests 17.000 contractes que vostè menciona, quin conjunt de població, quantes persones són les afectades.

Bàsicament la meua primera intervenció seria aquesta. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Seguidament té la paraula el conseller Sr. Bosch.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies. Gràcies, Sra. Santiago, és a dir, si vol una definició amb una taula exhaustiva, no la tenc, però sí que tenc algunes dades dins el cap quant als processos i les dades que em demana.

Primer de tot, quant a reestructuració i al pla de l'auditoria, dels tècnics que han vengut de distints nivells, nivells A, B, C, li hauria de donar una relació detallada, que són fruit d'una auditoria que va fer Funció Pública i on va determinar que a determinats llocs de feina hi havia duplicitats que es podien cobrir perfectament amb els moviments, amb la redefinició de la relació de llocs de feina i assignant persones que possiblement feien tasques duplicades, això passa a l'Administració i a qualsevol empresa, que quan es fan auditories de personal es detecta que determinades tasques poden ser realitzades per un determinat servei amb una sèrie de dotació de personal i la relació, la hi podré remetre quan vulgui perquè ve de Funció Pública. Hi ha personal de distinta categoria, alguns que varen demanar en tècnics superiors per poder reforçar l'àrea de liquidacions, persones que han de tenir

contingut... advocat, economista, aquest perfil, algunes amb nivell d'auxiliar administratiu o administratiu per poder anar a oficines a les quals era necessari un reforç, per la qual cosa hi havia distintes categories professionals en funció dels llocs de feina requerits, i en base a l'auditoria lògicament es va fer una reorganització, ja li detallaré els noms i els funcionaris pels quals s'ha pogut proveir... ja li dic quinze en una primera tongada el mes de gener i dotze que cobreixen aquests dos àmbits, reforç de les àrees de liquidació i administració i reforç d'oficines.

Segona qüestió, aquest programa que com tot projecte d'inversió al qual aspiram a renovar i ampliar dels orientadors són fins a 31 de desembre d'enguany, projectes d'inversió que esperam..., com eren fins ara, que històricament i vostè ho sap, els projectes d'inversió eren una manera que tenia l'Administració..., en fi, en seu parlamentària no vndrem a qualificar-ho, de mantenir un lloc de feina segons uns projectes i que bé, nosaltres sí que els donam una finalitat concreta i pretenem mantenir-los i reforçar-los al llarg... any per any, tal com la previsió pressupostària i d'un propi projecte d'inversió és en aquest sistema.

Una altra observació molt interessant que ha fet és quines anàlisis es varen fer a l'hora de prendre quins dels eixos o quines mesures s'havien de contemplar a plans extraordinaris d'equilibri econòmic financer pel fruit que donarien.

És a dir, per exemple, l'ampliació de 35 a 37 hores i mitja no du com a conseqüència o pot no dur proporcionalment un nou programa, però les tasques que s'han posat en marxa... per exemple, un programa nou o un programa poc treballat que seria acoblar-nos i augmentar la nostra col·laboració en servei d'ocupació externs o d'altres països de la Unió Europea, això és un projecte que requereix ics hores/funcionari que poden ser extreptes de les distintes hores que s'amplien i es reordenen les tasques, no hora per hora, però l'anàlisi de l'augment de productivitat i atenció al ciutadà fruit d'un augment és ampli, és complex, però lògicament derivarà d'un augment de productivitat, dit en paraules que sé que a vegades no els agraden molt i respectant molt una persona i la seva capacitat, quan una persona per un determinat sou és capaç de fer dues hores i mitja de més feina a la setmana, lògicament aquella organització té un augment de productivitat.

Com es tradueix en termes exactes?, amb què?, idò en programes nous, en atenció a oficines que tal vegada ja no tenen persones contractades en forma de projecte d'inversió, però que gràcies a la feina d'unes altres persones que tenen un horari més ampli, poden atendre, de distintes maneres lògicament l'Administració i el ciutadà pot assumir determinades tasques que abans no es feien si l'horari de feina era inferior a l'actual, no?

Quant al repte que tenim per endavant, d'aquelles línies a prioritzar per un canvi de model econòmic, és veritat que aquí tenim molt a dir, és a dir, com transformarem, com farem una... el que dèiem als anys setanta i vuitanta i vostè recordarà segurament una transformació, quan hi va haver la gran transformació industrial a Espanya del sector siderometal·lúrgic, quan Espanya va deixar de ser una potència en aquests àmbits i com s'ha reconvertit, com he vist altres països que ho han fet, idò això és la tasca que hem de fer. Com ho han de fer persones

amb una baixa qualificació i orientades en un perfil baix de qualificació en construcció per tenir una opció de feina si estam d'acord que el model de construcció i ocupació de sòl i de moviment en torn al sector construcció immobiliari s'ha acabat? Un procés complex i és un procés complex amb uns perfils professionals que faran que, bé, tal vegada una part veuen unes possibilitats dins els distintos entorns, però vostè supòs que coincidirà amb jo que seran uns sectors amb una qualificació professional que no passaran d'un determinat nivell de qualificació a un de molt alt valor afegit perquè no és possible en la vida d'una persona. Això sí, possiblement dins l'àmbit d'hoteleria i pot ser d'altres àmbits relacionats amb el territori, amb el manteniment del medi doncs possiblement cap a aquestes iniciatives és on podem fer feina. En canvi, un altre personal amb un altre nivell de qualificació que estava dins un determinat entorn sí que sempre serà més flexible.

Afegir valor també dins el perfil professional d'una persona amb idiomes serà lògicament sempre benvingut a aquesta comunitat perquè clar si aquesta comunitat, i en termes tècnics així ens ho expliquen, té una possibilitat de sortir de la crisi, i hem de ser conscients, més aviat que altres, és perquè exportam molt, exportam molt, i quan ho diuen així els economistes no acabam d'entendre per què exportam molt si no tenim un gran sector industrial manufacturer, i és que exportam molt el producte turístic és, si és, n'hi ha que diuen que no és tant, però n'hi ha que parlen del 70 n'hi ha que parlen del 50% del PIB, el sector turístic, és que Balears és eminentment una comunitat autònoma que exporta, i exporta moltes coses que tenim, pareixen intangibles, però que exportam en forma de divisa i en forma de dur 12 milions de visitants. Si exportam molt sortirem abans de la crisi, això ho han fet tots els països, començant per Suècia a la crisi dels noranta, si ens remetem a les darreres crisis.

Per tant, el model turístic jo el reivindic, i no som jo el conseller que ho hagi de fer, el model de valor afegit en el turisme és possiblement el que ens queda per fer i el model de desestacionalització, però el model d'exportació és el que ens convé fer. Això també té una altra problemàtica, els països que exporten molt som més dinàmics, però també estan més sotmesos als mercats d'origen que compren. I si no exportes tens el problema contrari, sobretot en un entorn en el qual no controles el valor de la moneda.

Per tant, cap a on hem de reorientar? És un debat més ampli que la compareixença d'avui, per a nosaltres -li ho repetesc-, a clarificar molt bé l'accés al SOIB, l'ocupació de les persones i el model que podem donar d'afegir, i amb aquests termes tan pocs humans, valor afegit als recursos humans, és a dir, més formació i més capacitat de reorientació dins un mercat que cada vegada, ... però jo crec que les Balears ens diferenciam molt entre el sector serveis i el sector d'alt valor afegit, tecnologia. No tenim enmig una franja que faria més fàcil reorientar el perfil professional, no la tenim. No tenim un sector industrial d'un determinat grau de formació, no el tenim. Això jo crec que és un dels problemes que té Balears. No tenim fàcil reordenar cap a un sector productiu de qualificació mitjana, mitjana-baixa que sigui més bo d'accedir-hi sinó que ja passam a un altre sector de serveis que tenen així mateix bastant necessitat de formació.

Per tant, en aquestes línies treballam. També m'haurà d'acceptar que el canvi ha estat molt brusc. Vostès el 2007-2011 estaven en el Govern i veien que, bé, que hi havia una potència i un creixement important, feren allò que feren per tal de preveure accions, però encara que haguessin volgut, jo no els hagués pogut dir mai, que passen d'un model de màxima generació de riquesa en el 2006, 7 i 8 basada en possiblement sectors bona part dels quals no tenen molt de valor afegit ni molta formació que al 9, i quan comencen a veure que s'acosta una crisi, 10 i 11 comencen a veure un augment espectacular de l'atur i no tenim una resposta.

Per tant, crec que ara en època segurament de creixement progressiu i amb increments molt més pausats, tendrem temps d'acoblar, amb l'ajuda de tots, les ofertes formatives, els processos d'intermediació en el lloc que aquesta societat balear pot crear, que seran petites empreses de serveis, petites empreses que es dediquin a vendre els seus productes fora i petites empreses les quals generen llocs de feina en principi més estables si les condicions d'una certa, com li dic, capacitat econòmica ho permeten.

Per tant, ens centràrem en aquest sistema, en aquesta possibilitat de rehabilitació en les ofertes formatives cap a iniciatives que permetin a tot aquest col·lectiu, vostè també sap que ens movem en taxes de fracàs escolar del 30 i molt per cents, i ja tenim un fracàs en origen enorme, inacceptable per a un país civilitzat, i entre els vint primers llocs de l'OCDE. Per tant, amb un fracàs escolar enorme tenim ja una base prou complicada per començar, més un sector productiu que s'ha basat molts d'anys a poc valor afegit, tenim un bon problema.

Per tant, crec que no és de més partir dels productes que tenim d'allò del qual som forts i segurament fer transformacions cap a sectors intermedis que haurem de pensar cap on podem segurament, se m'ocorren, no vull improvisar, però determinats sectors tradicionals en els quals crec que hi ha uns nínxols que vostè comentava, mercat etnològic, mercat de la terra, mercat de producte, mercat agrícola, mercat amb un valor afegit dins l'àmbit després de consum, l'àmbit de...-si arribam a posar aquest telèfon fora de servei anirà millor- mercat de determinat servei d'artesanía, de determinat producte, mercat de disseny, mercat de... ja li dic, petit mercat que no tenim entre el que són productes d'alt valor afegit, investigació, recerca i el mercat bàsic del lloc de feina que ens ha duit a la situació que ens trobam quant a contractació de mà d'obra fins ara amb poca qualificació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens, per un temps també de deu minuts.

LA SRA. PROHENS I RIGO.

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, com no podria ser d'altra manera, donar la benvinguda al conseller d'Educació, Cultura i Universitats i tot l'equip que l'acompanya per explicar avui com afecta aquest pla d'equilibri pressupostari, aprovat el 2012 pel Govern de les Illes Balears.

Abans de res fem un poc de memòria i recordem quins són els objectius d'aquest pla d'equilibri i per què es va haver de fer i què és el que hem aconseguit gràcies a l'aprovació d'aquest pla d'equilibri.

Un pla d'equilibri que ve sobre el que han estat dos pressupostos, ho dic per la intervenció de la portaveu socialista que per ventura vostè no sap de quins pressupostos parlava, però el pressupost de 2012 i 2013 tot i que hagi dit fins i tot en dues ocasions que són pressupostos que creixen, són els pressupostos, i vostè ho sap millor que nosaltres, els pressupostos més restrictius de la història.

Sí que és veritat que hi ha una partida que creix, l'única, i és la partida d'obligacions financeres, és la partida d'allò que hem de pagar als bancs pel deute contret la passada legislatura, un deute contret que fa que en el 2013, per exemple, paguem, en aquests moments, 2 milions d'euros diaris només d'interessos bancaris, 2 milions d'euros cada dia són 90.000 euros cada hora només d'interessos a les entitats financeres. Per ventura si no tenguéssim aquestes obligacions tan males d'assumir no hagués fet falta, Sr. Conseller, que avui hagués estat aquí presentant un pla d'equilibri.

No obstant això, crec que fer aquesta compareixença a gairebé l'equador d'aquesta legislatura ens permet fer una valoració d'on partim i on som. El Pla d'equilibri es fa i s'aprova pel Govern d'Espanya per aconseguir un equilibri d'uns comptes públics que estaven sotmesos al descontrol més absolut. La comunitat autònoma necessitava posar en marxa una sèrie de mesures per tal de controlar un dèficit que era superior al 4%, un dèficit consolidat, això són més de 1.000 milions d'euros anuals de dèficit, i posar en marxa una sèrie de reformes estructurals que van encaminades a allò que vostè ha dit durant les seves intervencions, a aquesta modificació del nostre mercat laboral.

La sostenibilitat econòmica de la nostra comunitat estava en un greu perill i això no només ho demostra deixant un deute històric de 6.000 milions d'euros a les arques públiques sinó deixant més de 1.000 milions d'euros de factures dins els calaixos. Gairebé 300.000 factures que si s'han pogut pagar és precisament gràcies a aquest pla d'equilibri pressupostari perquè deixar a proveïdors, deixar a petites empreses i deixar autònoms amb un deute pendent, això també provoca destrucció de l'ocupació i provoca frenar de cop el creixement econòmic d'aquestes illes.

Vull dir que no és que sigui la meua intenció parlar d'herència, però crec que aquest pla d'equilibri és precisament això, és un fill de l'herència del pacte, és el resultat més clar de quatre anys de desgovern. Però ara, un any després de la posada en marxa d'aquest pla, podem veure amb una prudent satisfacció i amb cautela que el camí que es va iniciar és el correcte, que el control de la despesa pública no sols és possible i necessari sinó que a més té una incidència directa sobre el creixement, la recuperació econòmica i sobre el mercat laboral. I aquí l'oposició podrà tergiversar i podrà interpretar les dades com vulgui, però el cert és que el pacte de progrés agafa una comunitat amb un 7% d'atur i quatre anys després la deixa amb un 21%; agafa una comunitat amb uns comptes públics amb un 1,9% de dèficit i quatre anys després la deixen amb un 4,19.

En aquests moments, no tan sols s'ha aconseguit aquesta reducció del dèficit històric, reduint 700 milions d'euros d'aquest dèficit i arribant a un 1,8%, sinó que a més, i com també ha apuntat vostè, fa cinc mesos consecutius, en plena temporada baixa, que disminueixen les dades de l'atur i que tots els darrers indicadors que hem vist d'aquestes illes són en positiu si es comparen amb anys anteriors i també amb altres comunitats. Lideram l'índex de confiança empresarial; lideram la creació d'empreses i altes d'autònoms, 446 nous autònoms només el primer trimestre d'enguany; lideram les altes a la seguretat social; lideram el nombre de contractacions, i és veritat que queda molt de camí a fer, però cada nova dada que analitzam ens demostra, si més no, que aquest és el camí.

Avui l'oposició vol saber com afecta específicament aquest pla d'equilibri al SOIB, i vostè ho ha dit al principi de la seva intervenció, hi ha tota una sèrie de mesures generals que afecten el SOIB com afecten la resta de conselleries i organismes dependents, però si bé és cert que no hi ha cap mesura específica dins el Pla d'equilibri que faci referència al SOIB, no n'hi ha, la qual cosa no fa més que demostrar que aquest govern quan va elaborar aquest pla va fer vertaders esforços perquè aquests serveis bàsics i essencials ara més que mai, com pugui ser el Servei Públic d'Ocupació, no es vessin afectats de manera directa i especialment per aquestes mesures. Si bé és cert, com vostè ha dit, tenim tota una sèrie de mesures, com mesures de contenció de la despesa de personal, despesa corrent de béns i serveis o també declaracions de crèdit indisponible en els capítols 4, 6 i 7.

Són precisament aquestes mesures de contenció de la despesa per part de les administracions públiques que han permès que l'equilibri en els nostres comptes hagi vengut donat més per un control de la despesa pública que no per un increment dels ingressos a través d'una major càrrega impositiva, que també l'hem hagut de fer, és cert, però primer hem fet els deures dins casa nostra, cosa que és molt diferent al que tenia planificat el PSOE abans de les eleccions que era apujar els impostos als ciutadans, però sense aturar l'hemorràgia de la despesa pública.

El SOIB és un exemple molt clar i concret d'aquest canvi de model en la gestió, no només de com es pot fer més amb menys sinó fins i tot com es pot fer millor, de com sent ben conscient que els recursos que tenim són els que són i no els que ens agradarien que fossin, la qual cosa ha fet que, tot i que aquesta disminució pressupostària per a aquest 2013 que dins el SOIB ha estat de 18 milions d'euros, s'hagin pogut mantenir els

serveis essencials i, com deia, millorar-ne fins i tot el resultat i l'atenció a les persones. Aquestes accions es basen en dos eixos fonamentals, d'acord amb el que estableix l'estratègia estatal i europea per a l'ocupació, que són la formació i l'orientació, amb especial esment també, com ha dit vostè, als col·lectius més vulnerables per als quals s'han dissenyat accions específiques de suport.

S'ha comentat abans, i també en diverses ocasions, i vostè ja ho ha aclarit en la seva primera intervenció, el tema de l'orientació i dels orientadors del SOIB, i pel que sembla el que s'ha fet és establir de nou tot un sistema integrat totalment innovador per a l'orientació que substitueix l'anterior orientació exprés de l'època del pacte, amb una orientació integral ara més pausada, més personalitzada i que va lligada a tot un itinerari, depenent del grau d'ocupació de les persones.

Per això volem saber, Sr. Conseller, si ens pot explicar un poc més com es desenvolupa en aquests moments l'orientació laboral seguint amb aquest model integral d'intervenció individualitzada. També ens alegrem de l'anunci que ha fet vostè que des de funció pública es treballa per donar una solució dels orientadors a les illes de Menorca i Eivissa.

D'entre les moltes accions que es duen a terme al SOIB a mi m'agradaria destacar, a més, la formació per a desocupats que, per primera vegada, reserva un 50% de les places a qualsevol curs específicament per a joves. Això es fa per primera vegada. Hem detectat els joves com el col·lectiu més afectat per les altes taxes d'atur i el més vulnerable davant aquesta crisi econòmica.

També destacar els acords que han firmat vostès amb sectors econòmics claus, amb un cost zero per a les arquitectures públiques i amb la voluntat de pal·liar per una vegada les grans mancances del sistema i acostar, per una vegada i per totes, la formació i l'orientació a les demandes reals del mercat laboral.

La prioritització dels certificats de professionalitat. Vostès, per primera vegada, també tenen un 85% de les accions encaminades a l'obtenció d'aquest certificat de professionalitat que té, a més, un reconeixement a nivell nacional i que permet que tothom pugui acreditar la seva formació i també la seva experiència laboral i així poder millorar la inserció i l'ocupació d'aquestes persones.

La introducció de la formació professional dual com una gran aposta del Partit Popular per millorar l'ocupació dels joves i aconseguir una major implicació de les empreses així com també el Programa ICAPE en el qual vostès hi col·laboren ja que és possible formar emprenedors i que l'autoocupació ha de ser, si més no, una opció a valorar i a tenir en compte.

També han posat en marxa tres centres de referència nacional de formació amb sectors estratègics, que abans no hi eren i ara podem comptar amb ells. I també destacar la tasca que fan en col·laboració amb altres països europeus per complir amb l'estratègia de mobilitat europea i perquè poder adquirir una experiència que sempre és enriquidora a l'estranger sigui també una opció cada vegada més senzilla per als joves d'aquestes illes.

Per tot això, des del Grup Popular jo els vull donar molt sincerament l'enhorabona, en nom del meu grup, a vostè i a tot l'equip que està al capdavant del SOIB, perquè sabem que amb menys recursos que mai han aconseguit en un temps rècord el que pareixia impossible, donar la volta a la truita i posar ordre en un dels organismes que havia sofert una gestió més caòtica els darrers temps, una suspensió de fons socials europeus de 38 milions d'euros per no complir amb les exigències que ja el 2009 la Comissió Europea havia reclamat a l'anterior conselleria, per no complir amb els sistemes de control i gestió. I vostès han aconseguit aixecar-la en només set mesos i aprovar amb la millor nota els trenta-vuit punts que s'inspeccionaven.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, ja acab, Sra. Presidenta. Un SOIB que gastava més d'un milió d'euros en lloguer d'edificis per pur caprici o que pagaven 60.000 euros a Ciutadella per un local que mai no va ser utilitzat o que pagaven 16.329 euros per un projecte que no es va realitzar o 16.400 per una reforma a Eivissa quan no hi havia disponibilitat de tresoreria.

Tal vegada, si tot això s'hagués controlat vostès no haguessin hagut d'enfrontar-se a situacions com la de centres de formació que els reclamaven 13 milions d'euros de 2008, 2009 i 2010 o que es deguessin 34.000 euros a 46 aturats del curs de formació de 2010 o 5,7 milions en subvencions a l'Ajuntament de Palma o 9,7 milions d'euros als ajuntaments de mancomunitats. Si aquesta no hagués estat la realitat, Sr. Conseller, de ben segur avui vostè no seria aquí assegut explicant cap pla d'equilibri pressupostari.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. Seguidament, té la paraula el conseller Sr. Bosch.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Realment tot això que vostè ha explicat que constituïa part de la motxilla és allò que ja creim que hem superat i que com que venim aquí per..., perquè li agraesc que ho cont ..., bé, miri, perquè fem un pacte entre tots, perquè ens ho contem per darrera vegada i ho recordem, i no serveixi d'excusa al conseller, però que no s'oblidi que tot això és així, em quedaré amb la pregunta que m'ha fet vostè respecte de què podem aportar amb plans d'orientació laboral que volem definir com a model integrat d'intervenció individualitzada, basada o inspirada en el procediment que tenen els països nòrdics, que hi volem una marca, que és MI³, per allò de dir MI amb tres is, Integral d'Intervenció Individualitzada.

Creim en un, com deia, model d'intervenció més proper, que du un cert temps però que diagnòstica, la clau és la diagnosi de les capacitats d'ocupació de la persona. La derivació, si és d'una ocupació molt baixa, cap a entitats col·laboradores i a una formació a uns nivells molt bàsics, perquè el que li deia, de vegades amb aquestes capacitats tan baixes encara no pot entrar ni tan sols dins l'àmbit de la intermediació, perquè als requeriments d'avui potser no hi arriba. I després, els que ja són dins l'àmbit de l'ocupació mitjana i més elevada, sí que ja poden entrar dins el món de la intermediació per trobar una possible oferta de treball, sigui pròpia d'una empresa de les Illes Balears i fins i tot dins un altre país. Aquí sí que s'ha fet feina amb aquest model, més propi d'agències d'ocupació d'altres països més avançats en aquesta temàtica.

Continuar, efectivament, amb el que deia vostè, amb preocupació i amb números, que sempre els números són allò que ens permeten, com deia (...) que ens permeten conèixer un fenomen de ver és quan es pot expressar en forma de números, i és que el 50% dels destinataris d'accions d'ocupació siguin especialment col·lectius de joves, en els quals tenim per desgràcia uns índexos d'atur molt preocupant a generacions, per una part molt formades, i per una altra, amb uns nivells d'abandonament escolar en aquesta comunitat molt elevats, tot un conjunt de mesures, que li repetesc que seran l'objecte de la segona part d'aquesta legislatura, d'anar articulant uns mecanismes de formació i treball, treball i formació, que unifiquem el model i que permetin accedir a un lloc de feina amb unes condicions de formació i amb uns contractes amb alternança cada vegada més acurats, i amb una iniciativa europea molt engrescadora; el que passa és que s'ha d'acabar de definir si som capaços, crec que com a Estat no ho hem signat, parlar dels programes de garantia juvenil que tenen els països nòrdics, que això seria el nostre model, però que és un tema que afecta tant els joves, en el sentit de reptes que tenim en els joves, com l'ocupació, que hi ha països d'Europa en els quals es comprometen els signants a oferir o un lloc de feina amb formació parcial o amb caràcter d'alternança, o una formació cada sis mesos, és a dir, no tenir joves desocupats o en formació o en ocupació o en alternança ocupació-formació, períodes de més de sis mesos.

Aquestes iniciatives europees, aquest pla que estudiam en el programa marc 1420, dins l'horitzó 2020, que serà especialment decisiu i preocupant a la Unió, serà reduir a tots els països amb nivells d'atur dels joves, especialment entre 16 i 30 anys, uns nivells com els del nostre país, accions importants, anava a dir contundents, però importants per part dels estats membres, amb línies d'actuació econòmica que esperam que arribin a aquesta comunitat per a plans d'aquest tipus, plans avançats, plans d'oferir o formació o treball als joves i constantment tenir-los preparant-se o amb capacitat de signar un contracte. Aquestes iniciatives que es preparen i que sembla que apunten les línies de finançament de cara, com aquell que diu, pràcticament, si el "trilloc", tant la comissió, com el consell com el conjunt de països de caps d'Estat es posen d'acord amb el pressupost i amb les línies d'actuació, seran prioritaris, crec que és un dels eixos en els quals podem fer-hi especial incidència.

I en línies generals, moltíssimes gràcies per la seva intervenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Passam ara als torns de rèplica i contrarèplica. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Barceló, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Em dedicaré evidentment a donar resposta a la seva intervenció, perquè evidentment hi ha altres intervencions que crec que són avui totalment extemporànies, perquè evidentment de motxilles i d'herències n'hi ha moltíssimes a tots els indrets; administracions avui en fallida totalment i que curiosament són a causa d'altres herències. Per tant, en aquest sentit, només assenyalar diverses coses, tenim molt poc temps.

Evidentment la constatació de la baixada del pressupost del SOIB, ens agradaria que entre tots fóssim capaços de superar-la, una baixada de més del 50% del pressupost és duríssima i cap altra entitat l'ha patida com el SOIB, aquesta és la realitat. I aquí totes les mesures extraordinàries de tots els àmbits que sigui possible creim que són fonamentals, perquè és cert que el SOIB no crea llocs de feina, però, com vostè ha dit, ha de preparar la gent per aconseguir tenir uns nivells d'ocupació superiors. I sabem la realitat de les persones, de la majoria de les persones que són a l'atur, i és necessària orientació, és necessària formació, atendre la gent perquè vertaderament aquest àmbit de crisi siguem capaços d'aprofitar-lo per millorar. I per a açò també són necessaris, malauradament, recursos; evidentment lligant la formació a les empreses, a la demanda existent, als nous nínxols d'ocupació, combinant totes les fórmules possibles, evidentment compaginant treball i estudis, totes les fórmules.

Però en aquest sentit, amb aquests retalls pressupostaris és molt complicat, i és així.

A partir d'aquí, no tenc ni temps d'entrar en el que fa referència al debat de les diferents mesures, supòs que tindrem ocasió d'anar-ne fent entorn d'aquest debat. Tan just assenyalar el que fa referència a l'orientació, perquè s'ha citat molt, repetim, estam contents que s'incrementin els orientadors, perquè l'atenció a les persones aturades és fonamental i en aquest moment, en aquest moment, abans que s'incorpori a aquest 31 nou, estam molt per davall, i hi ha àmbits on l'atenció personalitzada no arriba i açò ho hem de possibilitar, digui el que digui la portaveu del Partit Popular, la realitat és una altra. I repetim, enhorabona per incrementar-ho, perquè no podíem patir una rebaixa com la que en moment tenim.

Hi ha una qüestió que a nivell, i em sembla molt interessant això del canvi de model econòmic, totalment d'acord; que el sector turístic té moltes oportunitats? Moltíssimes, n'estic totalment convençuda. A més, crec que des de la intermediació des de ja a crear noves ocupacions, els centres nacionals de referència serveixen per a açò, per crear noves titulacions en àmbits específics. I en aquest sentit, potser no teníem els títols dels centres, però bé, també sap perfectament que algunes sí s'havien anat fent.

Per tant, en aquest sentit si fossin capaços, i en el darrer debat, vostè em va passar un poc la pilota al vicepresident Econòmic, tinguéssim un pla d'ocupació tal vegada podríem anar establint o anar debatent aquestes estratègies que obligatòriament han de ser compartides per avançar i que moltes, estic segura que podem i que hi ha àmbits d'acord, només faltaria, i n'hi ha d'altres que no, evidentment. Però bé, però açò són plantejaments que li feim d'una manera diferent. Però és clau tenir un pla d'ocupació i açò no val doblers, açò és feina, no és..., són recursos econòmics que sumin estratègies a favor de canvi de model, d'atenció a les persones aturades i de preparar les persones que avui tenim a l'atur que en el moment que hi hagi reactivació econòmica tinguin oportunitats de feina, perquè, si no, tampoc no en tindran.

I repetim, en l'atur de llarga durada seran necessàries altre tipus d'actuacions. Ho deix aquí, no bastarà només la formació per a col·lectius que vertaderament tenen moltes dificultats d'integració.

Per tant, repetim, ens preocupa que el SOIB el 2012, amb el patiment de rebaixa pressupostària, encara s'hi rebaixés 1,1 milions d'euros, que és el que estableix el Pla d'estabilitat, i a partir d'aquí, repetim, hem d'anar millorant perquè la realitat dels indicadors no és bona, dels indicadors laborals. Per tant, el debat de la contractació, hi ha més contractació, és cert, més precària, més temporal, però no hi ha més afiliats, no hi ha més afiliats, aquesta és la realitat que tenim. Alerta, a més a més, una realitat temperada amb la nova regulació de les mestresses o el treball a la llar que ha generat un munt d'afiliacions més, perquè saben que cada contracte d'hores es comptabilitza com a una afiliació nova; malgrat açò, ens costa molt crear, i no és cap retret, és una realitat constatable, aquesta és la realitat que tenim i que hem de ser capaços de transformar-la i d'ajudar a superar-la. I en aquesta sentit, és aquesta compareixença, repetim, i llevar a la gent de l'atur no és evidentment un bon indicador, com assenyalàvem, ja ens encantaria.

Recuperarem la normalitat de la població que tenim aquí, però el repte de crear ocupació i sobretot de combatre l'atur de llarga durada, creim que aquí hi ha un compromís directament dels serveis públics d'ocupació. I que tinguéssim entre pla d'ocupació entre tots, crec que també seria un poc més fàcil definir aquests àmbits d'actuació que tots són molt interessants de discutir; nosaltres vam fer unes actuacions entorn de formació de joves, ara se'n fan unes altres, doncs molt bé, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

... en aquest sentit hi ha moltes alternatives, moltes possibilitats i del que es tracta, fonamentalment, és, creim, de sumar a favor de les polítiques actives. I aquest és el sentit i per aquí batallarem o intentarem treballar tot el que puguem.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Seguidament, té la paraula el conseller, Sr. Bosch, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, presidenta. Sra. Diputada, efectivament que estam d'acord que la baixada de recursos en cap cas no pot agradar i no pot ser assumible i ho ha estat en poc temps. Home, també hem hagut d'emprar tota una sèrie i tot un pla d'equilibri i tota una sèrie de mesures de compliment de dèficit, li repetesc que no és per parlar del passat, però clar, vostè sap que a un moment donat, supòs perquè pensaven que era allò seu, no estaven disposats aplicar unes determinades mesures d'estalvi que el ministeri, aleshores, vicepresidenta Salgado, les exigia per aprovar i que no les va acceptar. I jo podria estar d'acord amb vostè que no eren acceptables, o no ho eren, i som a la seu parlamentària i podem parlar, hem de parlar amb tota franquesa i de la manera que tots els ciutadans han de conèixer, les mesures necessàries per acomplir els criteris de dèficit ja el 2011, el juliol no estaven aprovades, i es van haver d'aplicar unes mesures fortíssimes per reduir el que encara així i tot no acomplien que havien de reduir.

I és clar que l'11 i després el 12 el decret del Pla equilibri econòmic i financer ha estat duríssim, ha estat duríssim, i ho veim cada dia. Què feim? Intentam fer les mateixes feines amb menys pressupost i en tot cas essent més eficients, així i tot ens adonam que noves alternatives necessitarien més pressupost, evident. Creim que hem arribat a la part més baixa d'ajust pressupostari i que confiam a créixer i anar fent, com veim amb petits creixement, amb petites que són quantitats milionàries, però dins els percentatges petites aportacions que ens permetran disposar de més recursos. Que és ver que dins aquest marc la intermediació és fonamental; que és ver el que vostè ha dit que per a persones de llarga durada i per a una determinada edat l'aspecte formatiu no basta, possiblement amb càrregues familiars, etcètera.

Que és ver que els centres de referència nacional, que començaren vostès i que hem acabat nosaltres i ampliat, són fonamentals també per a en certa mesura fer feines d'observatori en algunes qüestions, però jo el que li puc dir és que dins aquesta línia sí que crec que hem optimitzat, hem aturat, hem aixecat determinades *vetitums* que teníem damunt; hem reorganitzat nous processos, estam fent la feina d'una altra manera, una feina que ja podem certificar; que acomplim uns objectius que ens fixa l'Estat, la qual cosa ens proporciona alguns increments de pressupost; que possiblement, com deia, hem arribat a saber exactament la població desocupada perquè s'han produït uns processos que han fet que tenguem l'atur que tenim en aquests moments, però que ara ja hem d'aspirar a

rebaixar-lo d'una manera decidida; que és ver que hi ha gent que s'ha llançat amb les normatives d'emprenedoria que si no troba una ocupació intenta crear per ell mateix una ocupació, que l'emprenedoria és una cosa que per la qual aposten tots els governs de distints signe polític, si tens un projecte i tens una mínima capacitat pots tenir una feina creada per tu mateix com a emprenedor, i que també haurem de trobar altres nínxols, haurem d'anar molt de la mà, i ja ha dit el pla d'ocupació, no depèn de mi, depèn, lògicament, no depèn de mi, m'hi sum ara mateix, en podem començar a parlar quan vostè vulgui; és un projecte que lidera la Secretaria Autònoma de Promoció i Ocupació, però que podríem començar a parlar-ne dins l'àmbit dels experts del propi Servei d'Ocupació i tècnics de treball i d'un servidor, en temes que conec més que els de formació que dins l'àmbit del treball, però que entre tots dos crec que constituïm el -ara està molt de moda la paraula *score*, em sap greu que no ho diguin en català-, el nucli d'allò que podria constituir l'embrió d'un pla d'ocupació.

Per tant, jo l'agaf de la paraula, per allò que pogués ser, que poguéssim avançar en allò que aquest any ha estat un poc en *stand by*, en vistes que una vegada fets aquests ajusts cap on podríem anar a l'hora de dissenyar entre tots un pla d'ocupació.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari MÉS, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Santiago, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta, i agrair al conseller la concreció de les preguntes, que hi podem estar d'acord o no, però sí en el seu intent de concretar les preguntes que almanco li hem formulat des del Grup Parlamentari MÉS.

Agrair-li també intentar evitar parlar d'herències, perquè, com vostè sap, tots els governs tenim herències, però ja que s'ha comentat l'herència, jo també comentar l'herència que va rebre l'anterior Govern, el Palma Arena, per exemple, hem triplicat el seu pressupost; el cas *Scala* que s'està investigant; el metro, amb una necessitat de 20 milions més d'inversió perquè s'enfonsava, es negava; els lloguers a dit a una empresa d'hostaleria, per valor de 400.000 euros que no eren habitables i que hi havia un projecte d'1,5 milions que es va haver d'anul·lar; les autopistes d'Eivissa, que no tenien cap sentit i que les hem de pagar fins al 2030; el regal de patrimoni que va fer també l'anterior Govern al pacte de progrés, per exemple el local de l'ONCE, que era un patrimoni de la comunitat autònoma, i ho va regalar directament i va llogar una oficina a 600 metres d'aquell local; el cas BITEL 2, tots els governs troben efectivament herències.

I centrant-nos ja en el tema que comentàvem abans de la intervenció de la diputada del Partit Popular, nosaltres el que li demanàrem, i una mica per resumir, perquè amb cinc minuts no donam per a massa temps, vostès ara ja diuen que aquest procés d'adaptació i de control de dèficit sembla que ja ho tenen, que tant el president com el vicepresident comenten que ja no s'hauran d'aplicar més mesures d'austeritat, nosaltres trobam que el SOIB hauria de fer una planificació estratègica de formació per a l'ocupació o d'ocupació per a la formació, tal vegada, ens és igual, i que aquesta estratègia fos consensuada i per tant fos pública i coneguda.

Jo puc compartir amb vostè que hi ha, jo crec que tenim dos grans blocs de necessitat de formació per a l'ocupació, que jo crec que és sobretot l'objectiu del SOIB és la formació per a l'ocupació, no l'ocupació, perquè sense activitat econòmica no hi ha ocupació; un és el col·lectiu de persones més adultes amb dificultats per a adaptació a noves, però sí que hi ha línies; necessitam tot un tema, tenim un col·lectiu de professionals de la construcció que podrien millorar molt en temes de reconstrucció, de rehabilitació, d'economia verda a les cases, d'economia verda ambiental a les empreses, etcètera, és que aquí hi ha un focus molt important i no hem vist cap tipus d'iniciativa. Això necessàriament ha de ser amb inèrcies a altres conselleries, per això aquesta importància del Pla estratègic.

I jo pens també, i coincidesc amb vostè, que els altres col·lectius són els joves. Jo crec que el futur de l'ocupació dels joves no serà tant el nivell formatiu que podríem dir reglat, que sí, sinó les competències que tendran les persones per adaptar-se a la diversitat d'ocupació que cada vegada més tendrà el mercat laboral. I per tant, crec que aquí hi ha una formació, una planificació a fer que nosaltres trobam que el SOIB ha de liderar i que en aquest moment no ha liderat, tal vegada vostè ha necessitat dos anys per aquest objectiu del dèficit que teníem, però, però nosaltres pensam que això ara s'ha de començar a veure.

M'ha dit vostè que no podia ser d'altra manera, que ha estat a través d'una auditoria per valorar i estudiar les càrregues de feina, però sí li demanarem per escrit d'on provenen, ens sorprendria molt que fos d'educació, que fos de sanitat, que fos de serveis socials, que fos de dependència o que fossin d'altres col·lectius, vostè em diu que no amb el cap, no sé si no em vol dir d'on vénen, o si (...), si els té digui-m'ho o li ho demanaré per escrit. Però si ja està segur que no, tal vegada sap d'on vénen, ens agradaria saber on sobraven aquests treballadors.

I després dues coses més amb les quals no coincidim amb vostè. Vostè parlava de..., jo crec que és fruit d'aquesta manca de planificació que crec que ha tengut el SOIB. Segurament per mor del tema de la...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, dos segonets ... de la necessitat de control del dèficit. Però vostè quan va justificar, i ho va justificar a través d'un decret llei, la necessitat que el SOIB estigués a Educació, és perquè hi havia una necessitat de continuïtat formativa des d'allò reglat, a la formació contínua que necessitam (...). Això no ho hem vist, no ho hem vist, Sr. Conseller, per tant, m'agradaria que pogués intervenir si ja s'ha superat.

I després el tema de l'anàlisi dels horaris. Jo crec que aquest augment de productivitat no el pot justificar perquè jo crec que no respon a la realitat i lamentam que aquest increment d'horaris que han tengut els treballadors no hagi repercutit en el ciutadà d'una forma clara. Vostè diu que ja ho veurem perquè la productivitat es pot valorar. No hi ha hagut ampliació d'horaris, fins ara no els ha dit i no hi ha hagut ampliació de serveis i és un any d'aplicació d'aquest pla estratègic financer.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. I ara té la paraula el conseller Sr. Bosch per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Moltíssimes gràcies. Em quedaré amb la primera idea que crec que podria ser la primera passa per parlar d'un pla d'ocupació, que haguéssim de fer parlar d'un pla estratègic de formació, que és la vinculació entre la formació reglada, la necessitat de transformar en tot moment aquests coneixements amb un índex de caducitat, amb noves competències dins un mercat canviant i arriba a ser contínua. En la part contínua no estic d'acord amb vostè que nosaltres no facem res, perquè el concepte de formació contínua és molt relatiu qui la fa i com la fa, saben tan bé o més que jo que hi ha una part pròpia dels departaments de recursos humans i de les empreses respecte de la contínua que poden fer i respecte dels procediments que també un dia en parlarem, del que s'ha fet en contínua tradicionalment, sobretot amb els grans agents, clar, aquest és un tema que dóna per molt dins la formació contínua. Jo abans d'arribar a la contínua, que ja m'alegraria molt parlar de la formació contínua perquè estariem parlant d'ocupats, ens hauríem de preocupar dels desocupats i dels joves. Per tant, estam d'acord amb aquests dos col·lectius com a fonamentals.

Per tant, parlar d'un pla estratègic de formació que vinculi des del sector més reglat, més educatiu cap a l'ocupació sí que és l'objectiu lògicament d'incloure el servei d'ocupació i els esforços que hem de fer per fer-ho factible. Com fer-ho? Això serà la segona part del partit, si em permet l'expressió, i de la legislatura, una vegada que hem tocat fons, que podem disposar de fons europeus, que veim venir com serà el programa marc 14-20 i cap on podem basar-nos, perquè és evident que bona part del pressupost de què ens nodrirem, esperam que segueixi venint de les institucions europees i de la pròpia distribució que

facem com estat. Per tant, aquí també hi estam d'acord. Ja li dic, quant a formació contínua, m'encantaria poder discutir a fons la contínua perquè tenim ben enfocada la prèvia, la inicial, la reglada i la transició que cada vegada anirem a posta desdibuixant més. Hi estant treballant tres departaments de la casa, el SOIB, la Direcció de Planificació dels centres educatius i la Direcció de Formació Professional per atracar i arribar al límit d'aquestes formacions amb alternança, amb un model propi, potser que constitueixi un pla estratègic com diuen vostès, o un nou decret que sigui capdavanter a l'Estat, per definir aquests models de formació i també amb allò que havíem començat a apuntar amb quins nínxols, amb quines transformacions, amb quins sectors podríem transformar o podríem crear llocs de feina susceptibles de ser ocupats per persones majors amb dificultats de canviar, com vostè parlava d'economia verda, o de rehabilitació dins l'àmbit de la construcció sense ocupació de nou sòl. Estic totalment d'acord que segurament en base a la formació, que fins i tot vostè sap que es pot acreditar d'avui en dia per experiència laboral que té la gent, i ho feim, podem afrontar aquests reptes que tenim. És ver que hem passat una primera part, és ver que crec que feim l'ajust important i és ver que ara haurem de desplegar aquestes accions.

Finalment, el llistat que jo sàpiga i de memòria, les persones..., jo mateix m'hagués autoprivat de demanar-me o llevar-me prou esforços he hagut de fer en l'eliminació d'assessors tècnics dins educació, sinó que jo record de memòria que vénen de turisme, vénen d'administracions públiques, vénen de territori algun i d'alguns altres departaments. Però en educació el que hi ha hagut és un reforç temporal dels serveis jurídics per qüestions jurídiques i de supervisió econòmica, dos tècnics de secretaria general que provisionalment han reforçat els serveis jurídics tècnics del SOIB. Però allò que entenem com a remodelació de llocs de feina no ha estat de tècnics d'educació. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. I per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Prohens per un temps de cinc minuts.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo en primer lloc voldria treure una llança en favor del SOIB. Tan malament no ho fan, tan malament no ho fan...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, pregaria un poc de silenci per favor.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

...si aquests són els resultats que tenim. 3.371 persones menys a l'atur respecte del mes de febrer, un 3,59% menys; 5.546 si agafam el mateix mes del 2012. Des del 2007 no se produïa una davallada interanual similar a la d'aquest mes, en termes relatius. I en termes absoluts ens hem de remuntar a l'any 1997 per trobar decreixements similars. Les afiliacions a la Seguretat

Social es van situar en 358.209 persones, amb una pujada de 13.960 respecte del mes de febrer, amb uns nivells també similars als del 2007. És la comunitat on menys baixa aquesta afiliació interanual, detectant-se ja en el 2013 cada mes, com es van suavitzant mes rere mes aquesta caiguda de cotitzants en termes interanuals. A més, 22.172 nous contractes, 3.809 més que el mes anterior i un 4,6% més respecte del 2012.

En resum, queda molta feina per fer, amb prudència, però estan ben segur en la direcció correcta. Això què ens indica? Ens indica que si es fa una bona feina, si hi ha una bona gestió per part dels responsables, es pot salvar aquesta manca de recursos, com s'ha dit, estam fent per exemple més accions formatives amb menys pressupost. O no menys importants, els resultats que vostè ha comentat de la Conferència sectorial, que evidentment repercutiran en un benefici directe damunt el pressupost per a les Balears i per als quals ens alegrem i també els felicitem, perquè amb menys personal que mai i amb menys recursos, estan tenint uns resultats excel·lents.

A nivell estatal, també hi ha hagut diferents referències als pressuposts estatals, per la gran dependència que tenim d'aquest fons a les Illes Balears; des del Grup Popular també veim amb bons ulls aquest canvi de rumb a nivell estatal i aquesta avaluació que s'està fent en aquests moments de tot allò que s'estava duent a terme quant a polítiques actives. El que no podia ser és que els serveis públics d'ocupació, que a nivell estatal, són les dades a què em referiré, tenguessin una inserció del 3% o que trobàvem formació que costava entre 6.000 i 9.000 euros, sense aconseguir cap inserció.

De fet, des del 2004 a nivell estatal, l'increment pressupostari destinat a polítiques actives, havia estat del 25%. I els darrers tres anys del Govern socialista aquest pressupost s'havia mantingut, sense veure cap evolució positiva a les dades de l'atur, tot aquest increment pressupostari, més bé el contrari, arribant a xifres rècord d'atur tant a Espanya, com a la nostra comunitat, la qual cosa ens indica que a més pressupost, però amb incapacitat per gestionar els resultats, no acompanyen la gran inversió pública. A Andalusia per exemple s'hi van destinar 30.000 milions d'euros a polítiques actives d'ocupació i el resultat ha estat una taxa d'atur del 35%.

El que els demanam, per tant, des del Grup Popular, és que continuïn amb el camí iniciat, que no enganin els ciutadans amb polítiques de maquillatge o de pedaç, assumint les administracions públiques la creació de llocs de feina perquè els resultats al final surten. Que no es tornin repetir mai més els Plans E, amb 13.000 milions d'euros per a 200.000 llocs de feina, el 96% dels quals va ser acomiadat en acabar el projecte, 39.000 euros que ens va costar cada desocupat. Molts de problemes actuals del dèficit actual, vénen d'aquests tipus de polítiques, el punt fort de les quals era la contractació massiva per part de l'administració, amb l'únic objectiu de fer creure als ciutadans que el problema de l'atur s'estava solucionant, quan no feia més que créixer al ritme que també creixia el deute públic. I com que pareix que aquí les dades ballen un poquet, he de dir que l'herència a què jo m'he referit a la meua primera intervenció, aquesta herència d'interessos bancaris que estam pagant en aquests moments, el 75% d'aquests interessos de deute provenen dels quatre darrers anys i el 25% de 30 anys d'història d'aquesta comunitat. Per tant, aquí a cadascú el que li correspon.

Per això ens alegrem de veure ja els primers resultats d'aquest pla d'equilibri, un pla que amb el seguiment assegura que la majoria de mesures estan ja implementades, que aquest Govern té les coses clares i el rumb marcat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí. Un cop aturada aquesta hemorràgia, és, com diu el Sr. Conseller, l'hora de la segona part d'aquest partit, l'hora de posar en marxa les reformes estructurals i de fer aquest impuls en el creixement que ha de venir però per part del sector privat, no per part de l'administració pública que ha de posar les eines necessàries perquè sigui el sector privat.

Vostès van de veres, vostès juguen fort i compleixen el que diuen. Vostès ajusten i prioritzen tot i el desgast polític i personal que això implica. Perquè no hi pot tornar haver mai més en aquesta comunitat 300.000 factures dins els calaixos, perquè pagar, senyores i senyors diputats, és també una política activa d'ocupació.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. Seguidament té la paraula el Sr. Conseller per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Bàsicament al final d'aquesta intervenció, agrair als grups la seva discrepància o la seva concordança, en tot cas les aportacions fetes amb unes dades que realment demostren les dificultats per de vegades poder explicar d'una manera senzilla allò que hem de vèncer, allò que hem de superar, però en qualsevol cas crec que tots estam ben d'acord que ha començat aquesta segona part, esperem que sigui un punt i a part a partir d'un resultat inicial del partit que encara ens permet posar les bases d'aquest model de creixement, que serà un altre, sense cap dubte, històricament i que ens permetrà afrontar aquest final del 13-14, i no ho deim nosaltres, ho diuen també altres organismes perquè ens haurem d'avesar a tenir clar que les regions d'Europa tenen distints ritmes, fins i tot en els mateixos estats, dins els programes marc dels estats, però les regions i aquesta la nostra, té unes possibilitats de començar a créixer molt interessants i de crear ocupació a uns nivells superiors a les més avançades.

Per tant, amb això farem feina i saben que efectivament, independentment de com deia vostè el desgast..., més que el desgast, tot l'empeny perquè això sigui una realitat, aquí serem per retre comptes davant vostès quan trobin.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Bosch.

2) Compareixença RGE núm. 3631/12, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, del conseller d'Educació, Cultura i Universitats, per tal d'informar sobre el Pla per a l'equilibri econòmic de les Illes Balears. Mesures d'estalvi 2012 (VIII).

Passam ara al debat de la Compareixença RGE núm. 3631/12 del conseller d'Educació, Cultura i Universitats, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió d'Assumptes Socials i Drets Humans, adscrits al Grup Parlamentari Socialista, per tal d'informar sobre el Pla per a l'equilibri econòmic de les Illes Balears. Mesures d'estalvi 2012 (VIII).

Pregaria abans d'entrar en la compareixença a tots els diputats, que s'atenguin per favor al temps de què disposen. Per començar té la paraula el Sr. Conseller per tal de fer l'exposició oral sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Presidenta. Empraré 30 segons per ordenar els papers, com fa un professor mitjanament ordenat quan comença la classe.

Començarem centrant el debat amb allò que no he pensat a comentar a l'anterior referència al SOIB, respecte de la iniciativa que avui ens ocupa, que és l'assistència d'aquest conseller a tota quanta comissió vostès trobin, comentava la meua cap de gabinet, si és que nosaltres havíem perllongat o hi havia algun obstacle. Nosaltres tenim una agenda que sempre que ens criden tractam canviem el més aviat possible. Per tant, disculpin si no he vingut abans, vendré el més aviat possible i de vegades el mateix ordre del dia que no fixa un servidor, sinó els òrgans d'aquesta casa, no ens han requerit la nostra presència abans. Però en tot cas sempre hi pot haver una setmana, un problema, però sempre som aquí perquè vostès i nosaltres discutim en el bon sentit de la paraula "discussió", el sentit científic de la paraula "discussió", allò que trobin convenient.

Aquest sí que és un tema on vostès hi faran especial incidència perquè també dins allò que són les mesures i dins els plans específics..., jo no em privaré d'entrar en allò que fa referència a la situació que hem hagut de fer front..., quan entra pràcticament l'equip a la casa el juliol del 2011 fins ara, també ajustar allò que teníem damunt la taula, allò que devíem, allò que podem fer, les prioritats en línies d'actuació dins l'àmbit de

joventut i allò que hem prioritzat, tenint en compte que suposam que no hi haurà coincidència en moltes coses, o en algunes sí, els he de dir que si acudim..., per no repetir el debat pressupostari, però tanmateix ho feim i a forma de balanç a allò que són les mesures, aquí jo n'hi afegiria una més, la reducció de llocs de feina, que sí s'ha afectat per processos d'amortització.

La mesura de 35 a 37,5 hores i els conceptes que després dins els serveis realment encara no és valorable i en tot cas encara no és per a nosaltres, però sí que ho és quant a distinta atenció de feina amb manco personal, per tant això és així i és així a qualsevol àmbit de l'administració, sí que és ver que hem hagut de fer front a algunes amortitzacions de places, fruit de la necessitat no tant que ho digui el mateix pla, sinó de poder equilibrar els comptes dins l'àmbit de la Direcció General de Cultura i Joventut i de l'IB Jove en concret.

Respecte del pressupost que hi havia, i no és per anar al passat, dins el pressupost que hi havia nosaltres tenim un deute a proveïdors a 30 de juny de 2.287.000 euros. És a dir, tenim uns deutes, tenim unes dificultats pressupostàries importants i també seguíem generant un dèficit important en l'explotació de distintes activitats. Això sí, hi havia voluntat de poder fer una optimització de les despeses, en lloguers, en instal·lacions, en tot allò que podíem i prioritzant els programes com els que hem de fer front.

Per tant, dins l'àmbit del programa i pel que fa referència a capítol 1, a despeses de personal, per dir-ho en sentit ampli, diríem que sí hi ha hagut unes amortitzacions d'unes places, unes places d'una instal·lació que creim que donat l'històric de funcionament d'aquesta instal·lació i em referesc bàsicament a l'alberg de la Platja de Palma, havíem de prendre una decisió. L'administració no pot perdre de l'ordre de 200.000 euros anuals en una instal·lació..., el que podem propiciar són altres maneres de fer front a aquestes iniciatives, per poder atendre determinats col·lectius, que moltes vegades no era dins l'àmbit de la joventut i en canvi a altres albergos sí que farem inversions perquè sí són productius i interessants, més dins l'àmbit de l'alberg i el campament de La Victòria, o altres illes com a Formentera i a altres que ara explicaré, però aquest cas, supòs que els interessarà, no hi podem fer front i hem procedit a aquest tancament.

El segon punt, també hem fet un estalvi important de capítol 2 en despeses, en lloguers, etcètera, perquè vèiem que l'oficina oberta a Via Alemanya d'informació, podia ser perfectament assumida per les instal·lacions centrals que avui en dia estan a l'edifici del Palma Arena i aquí sí que no hem vist una minva de manca d'atenció, més que les pròpies instal·lacions que tenim i ja no hem de pagar aquest lloguer i les tecnologies que utilitzam cada vegada més, ens permeten donar una informació ben complida a tot allò que feim dins aquests àmbits. Estic parlant en termes estrictament econòmics de capítols 1 i 2, per seguir un guió.

I després, com a tercer punt, la supressió del Consell de la Joventut, que és un òrgan que queda en suspensió, lògicament sent un òrgan important i que històricament tenia un pes, sí creim que les tasques d'assessorament podrien venir sense haver de destinar prop de 125.000 euros en aquestes gestions, sinó més bé des de dos punts de vista... perdó, de dues bases de consulta i de palpar l'opinió del sector. Per una part, el que seria constituir una comissió consultora com hi ha en altres àmbits de la nostra conselleria en temes educatius amb la comunitat educativa de pares i mares, amb la comunitat que consultam per elaborar el calendari escolar, pensam que podem crear un òrgan consultiu de la joventut que no suposi cap despesa i on se sentin representats els joves i les entitats relacionades amb l'àmbit de la joventut i de l'esplai i de les activitats de formació que no costi a l'Administració 125.000 euros, per tant, ho podem fer.

Segona, tenim un òrgan que semblava que estava un poc en *stand by*, si em permeten l'anglicisme, com era la Comissió interdepartamental de la Joventut, que estam adaptant als nous estatuts dels organismes públics i que podem revitalitzar i liderar des de l'àmbit de la joventut, tot i que a vegades les mesures que s'hi prenen afecten més a les decisions d'altres conselleries, però que nosaltres hem de promoure i hem d'estirar el carro.

Per tant, quant al que seria aplicació dels tres aspectes que figuren al Pla d'equilibri econòmic financer, és veritat que aquestes serien, les tres bàsicament, les que afecten el capítol 1, les que afecten el capítol 2, de despesa, i les que afecten la suspensió d'un òrgan col·legiat com a mesures bàsiques.

Com a mesura final hi hauria allò que la comunitat autònoma es plantejarà o no, encara no ho ha fet, la possibilitat de treure a subhasta l'immoble de l'alberg de Palma, que a més està en unes condicions que realment dificultaven fins i tot que poguéssim complir les seves tasques i és millor destinar els pressuposts a uns altres que en poden permetre un funcionament sense unes despeses i unes pèrdues de l'ordre de 160.000 euros cada any o en tot cas, havíem d'incrementar moltíssim les quotes, la qual cosa era un altre disbarat.

A partir d'aquí i en base a aquestes tres actuacions del Pla econòmic financer específiques en l'àmbit de l'Administració en competències de joventut de les quals ens queden a la conselleria no transferides, després queden moltíssimes tasques de continuar pagant coses que tenim pendants, com centres que es varen construir, Casal de Joventut que seguim pagant de plurianuals com és lògic i no podia ser d'altra manera, que estaven lògicament conformes i que s'havien d'acabar de pagar, però que compten dins el pressupost; algunes altres que ens han vengut com a conseqüència de sentències com el casal de Sa Vinyeta de Menorca que en fi, va ser una circumstància que va fer que en un moment donat no va cobrar el constructor i després es va haver de, lògicament, fer front a una sentència que diu que lògicament hem d'anar fent uns abonaments plurianuals d'un deute que teníem, i això fa que dins aquesta part de pressupost hem de fer front encara en una bona part a temes plurianuals pendants.

Quan a programes, continuam treballant en el programa Art Jove, alternam les convocatòries per prioritzar els distints àmbits d'actuacions d'aquests certàmens. Continuam treballant amb l'Observatori de la Joventut, una vegada que ara ha acabat el pla estratègic que acabava el 31 de desembre de 2012 elaborant aquest pla i apuntant les línies bàsiques del nou pla.

Dins l'àmbit de les activitats de temps lliure infantil i juvenil i relacions externes en matèria d'associacionisme hi continuam treballant lògicament en actuacions amb joves i programes en concret que vostès coneixen com campaments i colònies d'estiu amb colònies i activitats de formació, unes amb tercers i altres que fins i tot dins el programa júnior propiciam la formació a altres països en temes d'altres idiomes.

El Carnet Jove és un altre programa històric en aquesta comunitat autònoma que continua amb la col·laboració amb dues entitats d'estalvis molt conegudes i dins les limitacions pressupostàries anam fent feina perquè resultin més assequibles als joves adherits a aquesta targeta i al llistat d'establiments que ho propicien més els ingressos que ens proporcionen per nous programes.

I bàsicament, dins aquestes línies de treball, és el que hem hagut d'ajustar el pressupost del qual disposam i que he tractat de resumir en aquesta primera intervenció, que es veu afectat, en aquest cas, pel Pla d'equilibri econòmic financer.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions, per la qual cosa es demana als portaveus si volen una suspensió de la sessió o si podem continuar.

Per tal de formular preguntes o observacions tot seguit procedeix ara la intervenció dels grups parlamentaris. Sr. Conseller, pot contestar globalment totes les preguntes o observacions formulades o bé contestar individualment després de la intervenció de cada portaveu. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet per un temps de deu minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, cortesia parlamentària obliga a agrair-li la presència, encara que sigui amb un any de retard...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...eh?, home!, amb un any de retard de vegades..., però bé, sigui pel motiu que sigui, és cert, ha passat un any, les circumstàncies són diferents, nosaltres per ventura ens hagués..., li agraïm igualment que sigui aquí per parlar del SOIB i de les polítiques de joventut, perquè és un debat general que podem tenir, que no moltes vegades hem tengut oportunitat de parlar amb vostè de temes de polítiques de joventut, certament, hi ha altres qüestions que passen per damunt segurament, temes d'ocupació que també afecten els joves.

Començaré amb una frase que..., amb un resum que faria jo de com qualificar la gestió en matèria de joventut que han fet vostès amb aquests gairebé dos anys. Jo diria que els joves són els grans oblidats d'aquest govern, és la sensació que transmeten o que des de l'oposició tenim. Fins i tot podria dir, sortint un poc de l'àmbit al qual ens obliga el debat parlamentari, que són els grans oblidats dels diferents governs, el Consell Insular de Mallorca ha fet desaparèixer el programa de joventut, un programa amb més de setze anys de vigència, l'Ajuntament de Palma en el darrer pressupost ha reduït a un terç el pressupost de joventut. Per tant, els joves en aquesta comunitat autònoma veuen com molts d'anys de feina en distints àmbits en benefici de la joventut s'estan... fent passes enrere, com en moltes altres coses per altra banda, en motiu de la crisi o amb l'excusa de la crisi, hi ha aspectes en què entenem que pugui ser inevitable fer reduccions de pressupost i que pugui ser inevitable no fer segons quines despeses que haguessin estat normals en una altra època, parlem de polítiques de temps lliure, de lleure, són possiblement més innecessaris, però n'hi ha d'altres que sí que s'haurien d'haver prioritzat i entenem que no s'han prioritzat, tot i que paraules de bona voluntat sí que n'hem sentit aquí, tant per part del grup popular com per part seva, en la compareixença que vàrem tenir fa gairebé dos anys.

Li deia que hagués estat interessant tenir el debat just a l'inici d'aquesta qüestió perquè per ventura l'haguéssim pogut convèncer que alguna de les mesures no la prenguéssim, especialment la de la supressió o suspensió com ha dit vostè ara del Consell de la Joventut.

De totes maneres, parlar de joventut és certament fer un debat transversal, parlar de joventut vol dir que haurem de parlar o que hauríem de parlar, tampoc no és la intenció fer un debat tan ampli avui de fracàs escolar, de formació, n'han parlat vostès, d'atur juvenil que en el debat anterior com és evident ha sortit, haurem de parlar o hauríem hagut de parlar d'aquesta mobilitat exterior, que és l'eufemisme de la ministra Báñez per no parlar del que altres denominen exili econòmic, de polítiques de prevenció de la salut, de cultura, de suport a joves creadors i de participació ciutadana, Sr. Conseller, que és on afectaria a l'única mesura d'estalvi que apareixia al document de mesures d'estalvi 2012, que era la supressió del Consell de Joventut.

Ens ha parlat de prioritats i naturalment quan un fa un pressupost basat en l'austeritat, en les retallades, en la baixada de pressupost l'obliga a marcar prioritats. Ha parlat del capítol 1, d'amortitzacions de llocs de feina a l'Institut Balear de la Joventut, només li faré un comentari respecte d'això: esperam que no surti com en altres casos i surti més car amortitzar places que l'estalvi que se suposa dels acomiadaments.

Li agraesc que hagi evitat parlar d'herències perquè crec que en aquest cas, en el cas de joventut, tampoc no és un tema en el qual es pugui treure pit per part seva, del tancament de l'alberg a la Platja de Palma, crec que ha dit, sí que ha dit una cosa, que faran altres obres, això vol dir que estableixen com a prioritat altres obres de la xarxa d'albergs, m'agradaria saber com han establert aquestes prioritats i a quines es referia.

També ha fet referència al tancament de l'oficina de Via Alemanya que era l'oficina per a l'emancipació, tenim la sensació que no només ha estat el tancament d'una oficina per estalviar un lloguer, sinó que hi ha una idea darrera l'obertura d'aquesta oficina, parlem d'emancipació, per tant, parlem també de polítiques transversals i voldríem que ens valoràs l'efecte que ha tengut, si realment hi ha polítiques que... d'atenció als joves que s'han deixat de fer amb motiu de la desaparició d'aquesta atenció directa, maldament fos una oficina a Via Alemanya, no?

Em referiré amb un poc més d'extensió a la supressió del Consell de Joventut, ja dic, l'única mesura visible i transparent que apareix al pla de mesures reduïdes... la reducció que hagin pogut fer al capítol 1 o la contenció d'altre tipus de despesa més mal de destriar del document que va presentar el Govern en el seu moment, en canvi sí que està clarament indicada la mesura, però no diu "suspensió", Sr. Conseller, diu "supressió del Consell de Joventut de les Illes Balears" que conjuntament amb quatre mesures més com la suspensió, en aquest cas sí, del Consell Econòmic i Social, instar el Parlament i la Sindicatura de Comptes a reduir despeses i a la revisió de subvencions i aportacions nominatives a la llei de pressupost. Tot plegat només era un estalvi..., dic només perquè l'estalvi era bastant més gros de 700.000 euros, vull dir, no sé si valia la pena destruir, eliminar un organisme com el Consell de Joventut per una part d'aquests 700.000 euros. Ho varem qüestionar al seu moment, varem presentar mocions en aquest parlament per intentar que el Govern es refés en la seva decisió.

Jo en aquell moment vaig recordar un manament de la Constitució Espanyola que en l'article 48 mana als poders públics que promoguin les condicions per una participació lliure i eficaç de la joventut en el desenvolupament polític, social, econòmic i cultural. El missatge que envia el Govern quan decideix suprimir un organisme creat des de 1985 és just el contrari, està dient, hi ha organisme, consell de joventut, que des de 1985 -vull dir, només dos anys més jove que la nostra comunitat autònoma- decidim que desapareixi, i avui vostè i ens diu, no, és que crearem un altre tipus d'organisme, a més fins i tot en una pregunta parlamentària em contesten que promouran la creació de consells locals de joventut. És clar, jo no entenc res, no sé què és el que volien suprimir, no sé què era el que volien estalviar, no sé què han aconseguit suprimint el Consell de Joventut, no sé realment si s'ho han pensat bé o si necessitaven posar alguna mesura i amb això han aconseguit..., no ho sé, al final el que s'ha interpretat de tot això és que vostès tenien un cert interès polític a fer desaparèixer el Consell de Joventut, no vull dir que fos vostè, però algun interès hi havia i el resultat és que les entitats juvenils de les Illes Balears ara s'han constituït en federació al marge del Govern, s'han organitzat.

1985, l'exposició de motius d'aquella llei deia que "es fa evident la conveniència de disposar d'un organisme que serveixi a la joventut de via o camí perquè sigui escoltada per les institucions de la comunitat autònoma i per l'opinió sobre els seus problemes específics". A hores d'ara mentre vostès es decideixen a crear una comissió consultora, una comissió assessora, digui-li com vulgui, els joves no tenen veu davant el Govern de les Illes Balears.

Hi ha un altre organisme del qual varem parlar a l'inici de la legislatura i sobre el qual també es va aprovar precisament una proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular que és la Comissió Interdepartamental de Polítiques de Joventut que té molt a veure amb aquesta visió transversal de què li parlava al principi.

Dia 9 de febrer de 2012, proposat del Grup Popular, idea de fons: transversalitat, què s'ha fet? Li diré com ho veim nosaltres, ben poca cosa s'ha fet, no han aconseguit, no han avançat res, aquesta comissió interdepartamental el que hauria d'haver fet és que altres departaments, altres conselleries d'aquest govern estiguessin treballant en favor de la joventut des de molts d'aspectes que són importants com li esmentava al principi, des de la Conselleria de Salut, per posar un exemple, fins a... bé, una conselleria que vostè també dur Treball, Formació evidentment.

Sobre el Pla estratègic també se n'ha de parlar, dia 5 d'abril de l'enguany em contestaven que estan estudiant fer-ne un de nou, modificar la normativa sense especificar quina normativa pretenen canviar en matèria de joventut.

El Pla jove 2010-2012 ha acabat, què han fet?, tenen la memòria elaborada?, estan elaborant un nou pla jove?, tindrà dotació econòmica?, suposam que no, qui farà les funcions d'assessorament i aportació de l'opinió dels joves si no existeix cap organisme creat perquè els joves en puguin parlar.

Pensem que per exemple el tema de l'associacionisme juvenil també està bastant abandonat des del moment en què l'instrument per vehicular la participació dels joves són les entitats juvenils que participen dels consells de joventut, també em contestaven fa alguns mesos que el que han fet en matèria d'associacionisme juvenil i era desembre 2012 per tant...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, li queda un minut, vagi acabant.

EL SR. BONET I BONET:

Tenc moltes coses a dir, en un any arribam a fer una bona maleta!, que han fet un cens i una base de dades i nous formularis i això i res és el mateix.

Respecte de l'Institut Balear de la Joventut ens agradaria saber si manté els convenis amb l'Associació de Lluita contra la Sida, la Creu Roja, Ben Amics, el Col·legi de Diplomats i Diplomades de Treball Social, Col·legi Oficial de Dietistes i Nutricionistes, el Projecte Jove, la Universitat Oberta de Catalunya, la UIB, Triangle Jove, entitats que, totes, feien programes d'atenció en molta matèria als joves.

Em queda per esmentar tot el que fa referència a ocupació juvenil, només li diré que més de 3.000 joves han hagut de partir a l'estranger a cercar feina en els darrers tres anys, hauria de ser el primer motiu de preocupació per qui du un àrea de joventut, i m'agradaria saber què han fet vostès, 25.000 joves aturats segons l'EPA del tercer trimestre 2012, una precarietat laboral enorme, amb una taxa de temporalitat del 50%.

Miri, vàrem dur també una proposta aquí -i amb això acabaré, Sra. Presidenta-, 8 de març de 2012, una proposta a aquest parlament i es va aprovar per unanimitat, es varen comprometre a fer un pla d'ocupació juvenil del qual un any després, més d'un any després, no en sabem res.

A una pregunta parlamentària també deien que fomentarien polítiques actives d'ocupació per a joves, accions formatives i mesures d'orientació laboral, m'agradaria saber què han fet en tots aquests aspectes, perquè la sensació que tenim és que ben poca cosa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Bonet. Seguidament té la paraula el Sr. Bosch.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies. Gràcies per la seva benvinguda, que sé que és sentida, no només protocol·laria i vendré més sovint, no sigui cosa que llavors en enyorem i no haurem donat compliment... i, com que veig que entre el públic hi ha joves, amb molt de gust, però faré alguna reflexió general.

Estalviar a l'Administració 500.000 euros per legislatura, si ho fessin molts dels departaments del Govern, ajudaríem a quadrar els comptes d'aquesta comunitat, perquè 125.000 euros per any del Consell de Joventut, amb gerència, lloguers, etc., que puguin ser assumides per consells assessors on hi siguin presents, on parlin, crec que poden ser perfectament assumides, fins i tot, consell municipal que li comentava.

Si avui dia hi ha consells municipals escolars, no hi pot haver consells municipals de la joventut a cost zero aproximadament, excepte els costos mínims de les reunions i de les tasques, nosaltres creim que sí i en tot cas si en altres temps eren possibles altres despeses, ara els haurem de fer amb molta manco despesa. Per tant, crec que és possible fer-ho sense aquesta despesa, en tot cas, és l'obligat compliment de totes les comunitats autònomes intentar fer-ho sense aquestes despeses, primer pas.

Segon, quant a les amortitzacions i el perquè les hem fet si no tenim una planificació, fosca si tenim una planificació!, ens hem trobat unes instal·lacions..., vostès que tenien tanta planificació de joventut, m'hauria d'haver acompanyat a la primera visita a les instal·lacions de La Victòria que són les més visitades perquè hi vaig trobar joves i vaig compartir una estona amb ells, d'altres països, que feien estades allà, l'estat en què estaven, per no haver-hi encara no hi havien posat ni unes plaques solars, que esper que en aquests moments ja estiguin en

fase de rehabilitar de substitució d'energies alternatives i tenim un projecte de 90.000 euros quant al que són fins i tot alguns problemes estructurals, als quals també haurem de fer front i que per suposat haurem de prioritzar. Aquesta era una instal·lació que creim que val la pena per molts de motius, molt sol·licitada i tant de bo que en poguéssim tenir més, però de les que podem tenir, de les que hem prioritzat.

L'afirmació que són els grans oblidats, aquesta que és la més política i possiblement la més dura que he sentit, crec que mereixeria una reflexió molt àmplia, perquè miri crec que farem moltíssimes coses amb molt manco pressupost i al final passarem comptes com deia aquell. Ens hem trobat un caramull de competències duplicades entre allò que és competència del Govern, el que haurien de fer els consells i el que fan els ajuntaments en temes de joventut de manera que ara ens haurem de plantejar fins i tot una reforma de l'Administració local espanyola per arribar a saber què feia cadascú, perquè tots sabem, i vostè i jo hem coincidit a mil i un acte coparticipats per molta gent i seria bo aclarir què fa cadascú.

Si una d'aquestes feines és la d'informació, també es donava a l'oficina de Via Alemanya on hi havia informació en temes de sexualitat o en temes de salut que la mateixa Conselleria de Salut també feia per a joves, per tant, cap programa ha quedat desatès, però no tenim el perquè fer-ho dos el mateix temps si això suposa contractar gent, tenir una oficina de lloguer i continuar fent informació a les oficines del Palma Arena, la seu central de l'IBJOVE, continuem emprant les eines que tenim més visites i consultes que mai, ja li facilitarà la directora quan vostè vulgui les dades de sol·licitud mitjançant avui dia, que la joventut lògicament empra més que mai els mitjans telemàtics de sol·licitud d'informació, es mantenen programes a la Conselleria de Salut, per això també ho enllaça amb la seva pregunta.

Els programes que es feien a d'altres organismes amb competències de joventut o d'altres departaments del Govern, altres conselleries amb programes específics de joventut hem decidit no fer-los des de Joventut perquè segurament de salut sexual o de salut en un ampli per a joves, en saben més a Salut que a Joventut i ho farà Salut i no Joventut, però es farà. I així d'altres programes, en programes d'habitatge o en programes d'allò que sigui... o en programes de recerca d'ocupació segurament d'orientació, mai no s'havia destinat el 50% de les convocatòries a jovent, mai no s'havien fet convocatòries amb certificats de professionalitat especialment per a joves que segurament s'incorporarien a aquestes ofertes, per la qual cosa, creim que seguim fent, i que no és veritat aquesta afirmació.

A partir d'aquí, una altra afirmació forta, els programes de mobilitat europeus impliquen exili? Bé, idò això, s'hi va, i el Grup Socialista del Parlament Europeu ho amolla, ja em contaran que em conten els eurodiputats que representen les Illes Balears, amb els quals he tengut el gust de compartir una estona de feina, animant-nos que un dels programes de més èxit de la Unió que és la mobilitat dels joves per a formar-se i fer feina, per fer feina per primera vegada o per trobar feina a un altre indret de la Unió, que per cert la Unió l'entenen no com a exili sinó com a concepte de ciutadà europeu, un bon enginyer mallorquí si fa feina a Holanda no està exiliat, si vol fer feina a Palma tant de bo, com aquí vénen alemanys a fer feina i es troben com a casa seva.

Per tant, m'agradaria que l'opinió pública i que en aquesta cambra el concepte de trobar feina a Europa, la iniciativa EURES, trobar gent que es mou i troba una oferta, especialment si és una primera o segona oferta, la infermeria espanyola i la balear en concret, que és un sector molt demandat i amb un ampli historial de gent molt preparada respecte de sistemes de formació d'infermeria a altres llocs d'Europa, fa feina molt ràpidament a França o a Anglaterra, on tenim gent fent feina, doncs, no és un motiu d'exili, és un motiu de reconeixement de magnífics professionals. Per tant, jo aquesta idea no la compartesc, puc entendre que suposa un canvi important en la vida d'un jove anar a fer feina a un altre país, però en tot cas el que feim és que els joves es plantegin si seria interessant aquesta possibilitat i facilitar-la moltíssim.

A partir d'aquí, dir-los també que iniciatives transversals, com vostè ha comentat, que haurem de posar damunt la taula, el mateix Institut Balear de la Joventut, que s'acredita per primera vegada a Espanya, sobre el primer centre acreditat per impartir formació reconeguda amb certificat de professionalitat és una passa més de l'IB Jove com a primer ens formador que es posa al davant d'aquests temes, i tantes i tantes coses que m'ha comentat a l'hora de que no l'atenem, jo crec que amb les competències que té el Govern de les Illes Balears, amb el pressupost que tenim, que tant de bo que no fos, estalviant allò que creim que podem estalviar i complint amb les necessitats i amb les oportunitats que ens brinden els nous mitjans de comunicació i els programes que duim per posar i estar en contacte amb la realitat del jovent creim que, sincerament, amb allò que -li repetesc- podem fer i aplicant estrictament un pla d'obligat compliment per tot quan país es troba en una situació tan complicada com la nostra, estic moderadament satisfet d'allò que hem fet en aquest any i mig.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Jo la primera vegada ja he agraït la seva presència i també vull agrair el seu aclariment, nosaltres no som a la Mesa i, per tant, no podem saber qui és el responsable de què vostè hagi tardat un any en venir. No sé si ha estat des de la Mesa que no l'han convocat o de vostè per l'agenda, en tot cas ja fa un any a efectes pràctics que estava sol·licitada i ha tardat un any.

Jo no sé si és la paraula que ha abandonat el sector, però des de la nostra perspectiva el que tenim clar és que per al Govern del Partit Popular, per a aquest govern del Partit Popular, el sector de la joventut no ha estat prioritari, no ha estat prioritari, fins ara, queden encara dos anys de govern i pot passar que hi hagi un canvi, però fins ara no ha estat prioritari. Jo crec que mostra d'això és que en el seu temps d'intervenció, en les dues intervencions que ha tengut, no ha pogut anomenar un nou servei, un nou programa, res.

Per tant, un govern quan diu que el sector és prioritari o que té aquell sector com a prioritari, alguna cosa hauria d'haver fet perquè en educació, en altres temes pots veure, aquí només hi ha hagut reducció, Sr. Conseller, només hi ha hagut reducció, no hi ha hagut, ni tan sols, una reorganització dels recursos per poder fer altres coses, s'han reduït els serveis i no se n'ha creat cap de nou ni s'ha reorganitzat per donar nous serveis i nous programes.

La supressió del Consell de la Joventut per a nosaltres no té altra lectura que ideològica, vostè ha dit que no en diverses ocasions, però per a nosaltres no té cap altra lectura més que la ideològica. Aquest consell de la joventut, que era modèlic en el seu funcionament, on participaven tot tipus de sensibilitats i tot tipus d'associacions, hagués pogut funcionar, hi va haver una proposta del mateix Consell de la Joventut, funcionar pràcticament amb un valor de 15.000, 10.000 euros. Vostè mateix, a la seva primera compareixença quan va parlar de joventut, quan va parlar a les poques setmanes de nomenar-lo conseller, va dir que un dels objectius seria estalviar el lloguer i que traslladaria la seu al Palma Arena, i aquest era el seu objectiu. Estalviant aquest lloguer el funcionament del Consell de la Joventut quedava pràcticament a poca quantitat. Ells li varen oferir, fins i tot, treballar menys, treballar gratuïtament i amb una proposta de 15.000 euros que vostès no varen acceptar. Per tant, nosaltres pensam que aquella supressió del Consell de la Joventut és absolutament ideològica i té poc, té poc d'estalvi.

Després, de la reducció dels llocs de feina ens agradaria que ens expliquessin els criteris, per què varen seleccionar les persones que varen seleccionar, amb quins criteris es va fer aquesta reducció de llocs de feina i com es va distribuir entre els funcionaris que quedaven la feina que feien aquests treballadors.

M'agradaria saber, vostè parlava que hi ha una quantia important de deute, m'agradaria saber si ja el jutge ha aixecat la paralització de pagament de tot el relacionat amb turisme jove del Govern Matas. Hi havia una reducció, quan nosaltres gestionàvem, molt important que el jutge prohibia pagar perquè estava en procés judicial, m'agradaria saber si ja s'ha aixecat aquesta prohibició o si ja l'han pagada o si ja poden pagar-la.

L'alberg de Palma. Nosaltres no coincidim amb vostès que aquest alberg s'hagi de tancar, pensam que és un alberg molt internacional, que és conegut, que les persones repeteixen, que és un alberg de referència a Europa i sobretot no estam gens d'acord que ho venguin, que ho venguin. Vostès vendran un patrimoni que està a un lloc privilegiat de la comunitat autònoma, prop de la platja, que aquesta comunitat autònoma no tindrà mai la capacitat econòmica de comprar-lo, a no ser que

sigui a un preu elevadíssim. Per tant, nosaltres li demanàriem que suspengués aquesta venda de patrimoni, és un espai privilegiat i vostès el volen mal vendre en aquests moments. La comunitat autònoma no ho podrà tornar a comprar, a no ser que sigui a un preu desorbitat. Per tant, si vostès el volen tancar tanquin-lo, però no el venguin, no el venguin perquè d'aquí ics anys, aquesta crisi no durarà eternament, es podrà rehabilitar i aprofitar.

És cert el que vostè diu que tant la Victòria com l'alberg de Palma necessitaven mà de sant, però mà de sant de fa molts anys, no eren els darrers quatre anys, i vostè tendrà accés a tota la documentació i vegi el que es va fer els darrers divuit mesos que, en tot cas, va ser responsabilitat d'un dels grups polítics de MÉS, el que es va invertir els darrers divuit mesos en comparació amb el que es va invertir la legislatura anterior, quan era el president el Sr. Matas. Compari també i ho veurà, vull dir, aquí les prioritats, perquè un govern es valora per les prioritats que té, on inverteix els doblers. També m'agradaria que ho comparàs o si ho té ho mencionàs.

La Comissió Interdepartamental, m'agradaria saber quan va ser la darrera reunió, a veure si ens pot dir quan va ser la darrera reunió. Nosaltres no estam d'acord amb la seva valoració quan diu que un jove es troba més a gust o que sap fer millor, per exemple, parlar de sexualitat amb un jove a Salut que amb Joventut. Nosaltres no estam d'acord, entre altres coses perquè el sector de la joventut va dels 16 als 30 o 35 anys, segons les estadístiques. No és el mateix parlar amb un jove de 30 que amb un jove de 16. Un jove de 16 no anirà a un centre de salut a parlar de sexualitat, no anirà al centre de salut, on sempre ha anat amb la mare i amb el pare, a parlar de sexualitat, necessiten espais específics, en confiança i això és a tots els llibres, és a dir, no és una qüestió ideològica, i aquesta era la funció del PAS i vostès varen tancar els PAS.

El ventall de joventut és molt variable, de 16 a 30 anys, amb un període d'evolució personal molt important. No és el mateix dels 26 als 46 que dels 16 al 30 psicològicament, madurativament. Per tant, es necessiten, en aquesta edat, models diferents d'atenció i vostès el que han fet ha estat reduir-los i unificar-los, baixant la qualitat dels serveis dels joves.

El tema de drogues, a veure, quin tipus de connexió, quin tipus de coordinació, quin tipus de sinèrgies té amb la Conselleria de Salut per al tema de les drogues, que és un tema que crec que ens ha de preocupar.

Després, perquè ja s'acaben els minuts, nosaltres tampoc no compartim amb vostè la valoració que fa del nou fenomen de la immigració, que abans rebíem i ara emetem joves. Vostè ho lliga a un programa europeu, nosaltres pensam que no està lligat a aquest programa europeu, són cada vegada més els joves que es van a Europa, no se'n van a aprendre idiomes, se'n van joves de 30 anys, de 30 anys que cerquen desesperadament un lloc de feina, no se'n van d'aventures, Sr. Bosch. Vostè va dir en un plenari que és com una aventura per a ells, una aventura personal, doncs, no se'n van d'aventura personal, no se'n hi van, amb 30 anys no se'n van, amb 20 anys sí que se'n van d'aventura personal, amb 30 anys no se'n van d'aventura personal, no se'n van d'aventura personal, se'n van desesperats a cercar feina perquè aquí no la troben, amb un cost per al país que d'aquí cinc, sis anys ho notarem.

Joves preparadíssims que han tengut un cost públic i un cost familiar elevadíssim i que se'n van, en el millor dels casos i amb sort, a exercir la seva professió i la seva formació a un altre país a empreses privades o a empreses públiques i no tenim beneficis d'aquesta inversió que hem fet. Fins ara, a l'anterior compareixença parlaven de la importància de la inversió en ocupació i ara pareix que aquesta inversió d'ocupació quan la tenim feta, i altres països ens la reconeixen, la podem perdre. No la podem perdre. I en els pitjors dels casos se'n van a altres països europeus a embalar caps...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

... a embalar caps, i això són realitats concretes, a Alemanya... sí, Sra. Presidenta.

Creim que no podem seguir animant perquè no se'n van, no podem seguir amb aquesta valoració d'aventura davant un problema d'immigració que se'n van a aprendre idiomes amb un programa d'immigració, perquè el que hem de fer, si ens creim que és un problema, són polítiques actives d'ocupació per als joves, polítiques d'ocupació des de l'activitat econòmica de l'administració perquè els joves, aquests talents, aquesta gent en la qual hem invertit moltes hores de formació, puguin quedar al país i puguin produir en el país.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Seguidament té la paraula el conseller Sr. Bosch.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Basta de notes que arribarà un moment en què...ordenaré la... just la segona part del debat sí que m'agradaria afrontar-la, quan he dit la paraula aventura personal ho he dit en el millor sentit. Una, que no hi hauria res millor que generàssim ocupació del nivell de formació de les persones per quedar en el propi país, evident, si no ens descapitalitzam. Segona qüestió, si no ho feim, el segon que podem fer millor és donar una oportunitat a aquesta gent que no embali caps aquí si pot fer d'enginyer a Alemanya, si vostès creuen que és millor que embali caps aquí per quedar en el territori, jo crec que és igual, és millor començar aquesta aventura personal, que t'ha duit tants d'anys de formació, a Alemanya i tal vegada tornar format. Jo no pens, vostè i jo supòs que tenim avantpassats que sí anaren a Sud-Amèrica, com la majoria de famílies mallorquines, a provar fortuna, érem uns exportadors de persones, abans de la Guerra Mundial i després, amb distinta fortuna.

Jo no parl d'això, jo parl del dret a la mobilitat com a dret fonamental de l'objectiu estratègic, com a dret fonamental d'un ciutadà europeu. No que haguem de gastar un dineral, que ho gastam, a formar joves molt ben formats perquè no puguin fer feina aquí, res no m'agradaria més, però en tot cas, que tinguin l'oportunitat de poder tenir una oferta d'una bona companyia, que si no és d'aquí serà de qualsevol indret europeu. I realment aquest planejament el voldria... no és que pensi que sigui la panacea, per l'amor de Déu, li repetesc que el que més m'agradaria és que fossin aquí, però en tot cas, que no és cap desbarat i em pareix una oportunitat als 30 anys, em pareix una oportunitat especialment per a un titulat superior, de poder exercir, perquè en un titulat superior Espanya inverteix ben bé gaire... ja no dic un metge, que sens dubte inverteix fins els 28, però molts de titulats amb graus i màsters 20 i molts d'anys. Què hem de fer tot el possible per retenir el talent? Evident, totalment d'acord, totalment d'acord, una cosa no lleva l'altra.

Segona qüestió de les moltes que m'he apuntat, que l'oficina d'informació per a determinades qüestions que feien referència era millor plantejar-les des de tècnics especialistes en joventut que tècnics realment dins l'àmbit que ens ocupa? Això és un debat ampli que també li podria dir que el coneixement científic que té l'especialista tal vegada no el té l'informador en un determinat moment i és veritat que hi pot haver qualche sexòleg especialitzat en temes juvenils, però té una determinada edat per raó evidentment de formació i, què vol que li digui?, 90.000 euros que podíem estalviar, podríem no haver-los estalviat? Però ja els sumarem als 125.000 del Consell de la Joventut, ja en duim 210.000. Tant de bo que no ho haguéssim de fer, tant de bo que no haguéssim de fer, però si hem de prioritzar crec que ho podem fer i estalviar aquestes quantitats que ja anam sumant més de 200.000 euros en el pressupost corresponent.

Quant a instal·lacions i altres, vostè ens ha dit, home, determinats governs és un tema històric que havíem d'haver afrontat les reformes de determinats albergs històricament. És veritat, tenim la part alíquota de culpa que tenim proporcionalment al temps que hi ocupàrem, però clar, amb l'equip d'aquest pobre conseller li ha caigut tota la barrumbada damunt amb allò que hi havia. Respecte de les possibilitats de prioritzar instal·lacions amb un alt nivell d'ocupació i amb unes condicions molt sol·licitades amb la de Palma, que és veritat que estan... voldria dir que jo no he pronunciat la... bé, he dit, queden a disposició de patrimoni d'aquesta comunitat, no que nosaltres haguem decidit vendre res perquè no som qui, és a dir, ara, que dins el pla es pugui determinar, també es pot determinar l'explotació. Sí que és veritat que és un bon indret i que hi ha un nínxol de mercat i segurament l'empresa privada veu que amb una inversió raonable el podem treure en concessió, ho podem treure en concessió, no hi ha cap problema.

També és veritat, comentava amb la directora, que si anàssim a mirar els índexs d'ocupació no tot eren joves, ni molt menys, és a dir, que dur-lo com a alberg de joventut també seria qüestionable respecte de la competència de l'administració en determinats tipus d'alberg, però això ja seria un altre debat. En tot cas, si després es produís aquesta venda o aquesta subhasta seria un altre... no que jo ho hagi dit a priori que s'hagi de fer sinó un altre mètode d'explotació.

El tema de les parts estructurals que hem de fer ja li he comentat. I quant als temes del Consell Interdepartamental el que es fa, primer, i és veritat que hauríem d'haver accelerat i no ho hem fet, és reorganitzar-lo com tots els ens col·legiats de la comunitat autònoma en allò que fixa la Llei del sector públic instrumental, que és veritat que ens hem concentrat, li he de dir la veritat, quins plans podíem proposar quan encara no estàvem segurs de tot allò, totes aquelles mesures que hem hagut de fer quant a ajustar el pressupost d'aquesta comunitat al que creim que ja no hem d'ajustar més, a partir d'aquí sí que hem de dur prioritats, però diguem-ne que ara tenim el vaixell controlat respecte d'on perdia, des del moment que tenim el vaixell controlat i les possibilitats que hi ha en els propers anys podem saber a quines iniciatives podem fer front. També seria fer, com diuen els francesos *air châteaux en Espagne*, i nosaltres deim castells a l'aire, té una expressió un poc menys agradable per a nosaltres, seria fer castells a l'aire fer propostes i propostes sense que tinguin un contingut econòmic i que les podem assumir en dos anys a partir -li repetesc- dels ajusts que hem hagut de fer.

Iniciatives noves, no m'he trobat en un període que pogués fer iniciatives noves. M'hagués encantat trobar-me en un procés en què poguéssim plasmar iniciatives noves. Les que hem fetes dins l'àmbit de formació ja les he explicat, factibles quant a reserves de pressuposts per a formació específica, però en queden moltes, en queden en habitatge, en queden en plans de droga que també em comenten decididament dins els organismes de salut les referències que ha fet la Direcció General de Salut Pública per a temes destinats específicament a joves.

I finalment, respecte de la prohibició de pagar de la qüestió que tots coneixem, em comenten que l'únic que hi ha paralitzat és el tema d'un lloguer que es troba *sub iudice* perquè és un tema pendent i sobre el qual no es poden fer pagaments, i d'allò altre, a mesura que hi hagi liquiditat s'aniran fent els pagaments d'allò que queda pendent.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. I pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Alejandro Sanz, també per un temps de deu minuts.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. En primer lugar, agradecer la presencia del conseller de Educación y Cultura y también de los miembros de su conselleria.

Y en segundo lugar agradecer a los jóvenes, aquí presentes, de Nuevas Generaciones del Partido Popular, por su preocupación e inquietud ante los problemas de nuestra juventud en la comunidad autónoma.

El Plan de equilibrio económico de las Illes Balears certifica el compromiso de las administraciones, de la administración autonómica con los ciudadanos para equilibrar las cuentas públicas y la puesta en marcha de reformas estructurales, lo digo porque aquí, Sr. Conseller, se ha comentado que 121.000 euros al año pues no es una cosa, no es una cantidad realmente insignificante. Es decir, yo creo que es importante recalcar la frase “equilibrar las cuentas públicas y la puesta en marcha de reformas estructurales”. Pero esto no significa que se dejen de prestar servicios, en este caso, en materia de juventud, sino seguir apostando por los mismos, como usted muy bien acaba de explicar, y cuando la situación económica mejore, también, por qué no, de nuevos, pero mirando con lupa todo aquello que se gasta; por lo que insisto que 121.000 euros anuales para una formación política pues no es importante, para este gobierno y para este grupo parlamentario, en los tiempos que corren, es mucho dinero.

Tal y como ha explicado muy bien el Sr. Conseller, se puede hacer más con menos, que es justo lo contrario de lo que nos tenían acostumbrados en la anterior legislatura, donde se intentaba quedar bien con todo el mundo, pero lo que es pagar más bien poco, poco.

Para el grupo parlamentario este gobierno está demostrando estar al lado de los jóvenes; sí es una prioridad, Sr. Conseller, y usted está demostrando, junto con su conselleria, que los jóvenes es una prioridad para este ejecutivo. Está impulsando acciones con diferentes objetivos, por ejemplo, le puedo citar unos cuantos que están en la memoria de los presupuestos de 2013, donde por ejemplo, impulsando políticas de emancipación para los jóvenes de una manera transversal; potenciar y consolidar el tema del asociacionismo; tercero, impulsar la oferta de ocio y tiempo libre; cuarto, potenciar el trabajo de monitores y directores de tiempo libre, y, por qué no, fomentar también programas de movilidad.

Usted ha explicado unos cuantos, y yo creo que es importante que quede constancia del trabajo que se ha realizado, porque parece ser que algunos miembros de esta cámara, o mejor dicho, de esta comisión, pues parece ser que desconoce la política de juventud; si bien es cierto, cuando llegan los presupuestos no presentan ninguna alternativa ni ninguna enmienda en materia de juventud, ni se preocupan por las políticas de juventud, pero ahora, claro, tienen que decir, pues que claro, que usted o su conselleria no hacen nada en política de juventud. Yo, lo voy a recordar, este grupo parlamentario va a recordar el trabajo que hace su conselleria en materia de juventud, que no es poco, en momentos de difícil situación económica, que es cierto, que aunque no se ha mencionado, es una situación heredada, por qué no decirlo, porque es la realidad de este gobierno.

Se sigue apostando por el *Art Jove*, ya se ha comentado, se está impulsando el uso de nuevas tecnologías para reducir el gasto también del Observatorio de la Juventud. Como ya saben, la Oficina de Información Juvenil, situada en Vía Alemania de Palma se trasladó al Palma Arena para reducir costes, ¿o no es importante reducir costes? Parece que antes no, venga locales, venga alquileres y a ver quién lo pagará, y ese es el problema que teníamos hasta el momento. Se sigue potenciando el carnet jove para promover y facilitar el acceso de jóvenes de nuestra comunidad autónoma a servicios de carácter cultural, deportivo, recreativo, de transportes, educativo, formativo u otros. También este ejecutivo está potenciando los cursos de idioma para perfeccionar la lengua extranjera mediante intercambios.

Y me gustaría destacar el éxito de la puesta en marcha del Plan anual de formación sobre el programa de Juventud en Acción 2013; como ya saben este programa va dirigido a jóvenes entre 15 y 30 años para promocionar la movilidad, el aprendizaje no formal y el diálogo intercultural. Este plan de formación va dirigido a proyectos que fomenten la desocupación, la inclusión, el espíritu empresarial y las actividades de tiempo libre. Son acciones que se están haciendo, otra cosa es, Sr. Conseller, que haya quien las desconozca o no las quiera decir, ese es el problema de fondo, pero acciones se hacen y se demuestra que se puede hacer más con menos recursos.

En materia de instalaciones juveniles, usted ya lo ha explicado, se ha producido una reestructuración que nos parece lógico al abrirse sólo en temporada de meses de verano algunas instalaciones que es cuando se concentra el mayor número de demanda, ya que, de lo contrario, como demuestran los datos, prácticamente pues se venían sucediendo unos servicios muy deficitarios.

Y claro, me he centrado sólo en las acciones concretas de esta conselleria, pero aún podríamos hablar de muchas más iniciativas que afectan a la juventud en cada una de las consellerias, ya que la política de juventud, como aquí antes se ha comentado, pero no se ha citado qué es lo que hace cada conselleria en materia de juventud, tiene un fuerte carácter transversal. Yo creo que es la hora y creo que muchos parlamentarios pueden estar de acuerdo conmigo en que está muy bien que se hable de políticas de juventud, pero quizás deberíamos de empezar a hablar sobre políticas jóvenes, es decir, ¿qué hace la Conselleria de Administraciones Públicas en beneficio de los jóvenes? Hay cursos, acciones para jóvenes. ¿Qué hace la Conselleria de Obras Públicas en materia de vivienda? Hay planes de vivienda. ¿Qué hace la Conselleria de Educación? En definitiva, ¿acciones de juventud en la Dirección General de Juventud? Sí, pero también, como no, de carácter transversal en cada uno de los ejes de acción de este ejecutivo autonómico.

Por tanto, nuestro grupo parlamentario quiere felicitar a la conselleria por el trabajo que está realizando. Entendemos que no es nada fácil seguir impulsando políticas juveniles con una nueva realidad presupuestaria que ha venido condicionada por los anteriores gobernantes; ya nos gustaría, o ya gustaría, mejor dicho, a este ejecutivo autonómico haber recibido la deuda de 1,7 millones de euros y no haber recibido 6 millones de euros

como los que ha tenido que recibir, 6.000, mejor dicho, 6.000, es que claro, la situación es que hablando a lo mejor a usted le parece poco, pero es mucho.

La juventud sí que es una prioridad, sabemos que este govern entiende que apostar con medidas concretas a un sector que representa el 20% de la población es apostar por el presente y el futuro de nuestra tierra.

Y también me gustaría mencionar, como no, acciones en materia de empleo; es decir, hace cuestión verdaderamente de un mes el Gobierno de la nación puso en marcha la estrategia del emprendimiento y empleo joven, una apuesta económica de 3.500 millones de euros durante los próximos cuatro años para luchar contra el paro juvenil. Iniciativas en diferentes ámbitos de apoyo a los autónomos y emprendedores que dan empleo a más de 750.000 jóvenes en nuestro país. En definitiva, es la puesta en funcionamiento de más de 100 medidas contra el paro juvenil dentro del compromiso que tiene el Gobierno de Mariano Rajoy en buscar soluciones a los problemas de los jóvenes.

En esta línea, hoy también ha avanzado el conseller que la segunda parte del partido va a ser seguir esta línea de intentar buscar fórmulas para intentar luchar contra el desempleo juvenil en nuestra comunidad autónoma, que es una prioridad y que recuerdo que cuando este ejecutivo llegó a este gobierno uno de cada dos jóvenes, que ahora a ustedes o, mejor dicho, a la oposición tanto le preocupa, se encontraba en situación de desempleo, ya se producía antes la fuga de cerebros, y no quiero pensar qué hubiese pasado si las recetas y la política del Partido Socialista a nivel de España hubiesen continuado, cuantos más cerebros se hubiesen ido de este país y de esta comunidad autónoma.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Sanz. I seguidament té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. Diputat. Respecte, com deia, de la feina, sí que ha destacat dos punts que jo no havia acabat de comentar, que era lògicament el programa de Joventut en Acció, que disposa d'una part de fons de la Unió Europea per a propostes quant a formació, quant a mobilitat, sobretot a projectes que presenten determinats col·lectius de joves i que, per un import de 248.000 euros, realment sí que aquí hi ha hagut augment del 10% perquè hem pogut aconseguir aquest fons, per acreditació també de monitors juvenils i per a d'altres programes en què hem pogut fer especial menció.

I també és ver que hem fet un esforç per fer qualche cosa important, com era pagar, perquè dia 30 de juny del 2011 devíem 2.287.273 euros i dia 17 d'abril hem aconseguit reduir fins a un deute de 953.272 euros, a base d'estalviar i de fer molta de feina.

Repetesc que feina ens en queda moltíssima dins els distints àmbits en els quals ara treballam en polítiques de joventut del nostre govern, i que realment pretenem això, fer com a mínim els mateixos serveis sinó algun de nou amb manco pressupost i en tot cas anar preparant aquestes propostes a l'hora d'elaborar el nou pla estratègic.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Passam als torns de rèplica i contrarèplica. I pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Bonet, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo he tengut la sensació, Sr. Conseller, que bones paraules, bones intencions, ens les expressa bé, però el resultat no ha estat més accions a favor dels joves, però jo crec que ho podria reconèixer. Escoltin, hem estalviat, hem retallat, aplicam austeritat, per tant hi ha menys polítiques, el que no ens poden afirmar és que feim més coses amb menys pressupost, feim més coses..., i si ho fan ens les han de saber explicar, les han de saber posar damunt la taula.

Jo he fet moltes preguntes i crec que no han quedat totes amb resposta, entenc que tampoc no és el format avui per a segons quina informació exhaustiva, tenc una cinquantena de preguntes escrites, amb resposta escrita, si em contesten aviat, aviat podrem avaluar la feina que fan vostès. Però em permetrà que li rebati algunes idees o que almenys les matisi des del nostre punt de vista.

Començarem amb l'estalvi que representa el Consell de la Joventut, ni poc ni molt, jo la qüestió que li planteig, i li planteig amb retard, perquè crec que aquest debat l'hauríem d'haver tengut amb vostè molt abans, no..., en proposicions no de llei aquí sí, l'hem tengut, però abans que vostès tancassin definitivament l'hauríem d'haver tengut i amb presència de joves. Per què opten per suprimir, per què opten per suprimir enlloc de retocar les condicions? I la Sra. Santiago ho ha esmentat, si el cost era la gerència o el cost era determinada manera de funcionar, per què no ho plantejaren així i es reuniren amb les entitats i parlaren de com es podia mantenir un organisme de participació, que existia des d'una llei del 1985, i decideixen suprimir-ho? Jo això crec que fan com en tantes altres coses, primer acorden, decideixen i després, per no fer una passa enrera, no s'asseuen a negociar, i en aquest cas crec que hagués estat convenient per a tothom, perquè han creat una esclatxa molt grossa entre vostès i les entitats juvenils. Que, evidentment, això no ha caigut bé a ningú, que te suprimeixin el teu organisme de participació no és una bona notícia per a ningú, ho vulguin vestir com ho vulguin vestir, amb l'estalvi que ho vulguin vestir, vostès no han negociat, no han parlat, hi ha maneres i maneres d'estalviar sense suprimir les coses, no em diguin que l'única manera d'estalviar és anar suprimint organismes, anar suprimint llocs de feina, anar suprimint polítiques, perquè si van suprimint, suprimint, suprimint no em poden després que fan més coses amb menys, directament suprimeixen.

Ha dit que les primeres visites que va fer es van trobar, bé, jo no sé si està molt planificat o poc planificat, jo tenc la sensació que vostès no fan una planificació a fons, la sensació que em transmet; ara, si vol que l'acompanyem a una visita d'aquestes ens convidin i ens expliquin que estan fent. Nosaltres, la veritat, venim aquí amb un ànim positiu de saber què estan fent per als joves i, com li dic, la sensació que tenim, quan hem arribat i ara és que són els grans oblidats. Si això li pareix fort, llevarem això de grans, però són oblidats, no són una primera prioritat per a aquest govern. Sabem tots quina és la prioritat d'aquest govern, l'austeritat, el dèficit, això és la prioritat, la resta de polítiques estan, diguem, al servei d'acomplir aquest objectiu, el qual, a més, tampoc no s'ha complit.

Ara bé, si em parla de duplicitats jo no entenc el que han fet globalment el Partit Popular i l'esment perquè afecta el Govern, segons l'Estatut d'Autonomia les competències són dels consells insulars, si no hi ha d'haver duplicitat, si consideren que hi ha massa institucions que fan polítiques de joventut, el sentit comú diu: apliquin l'Estatut d'Autonomia; desmuntin tot el que té vostè, passi els recursos al Consell de Mallorca en aquest cas i ja està, ja serà una qüestió d'allà. Això, amb sentit comú, aplicant la màxima llei que tenim en aquesta comunitat autònoma seria el que s'hauria d'haver fet, però és que estam a l'inrevés, vostès van fer retallades, intenten fer més amb menys, tot això que ens han explicat avui, però a l'altra banda tanquen, queden a zero. Jo crec que demostra una manca de planificació o una manca de concepte de comunitat autònoma fins i tot.

També trob perillós, Sr. Bosch, i permeti'm que li digui, la resposta que m'ha donat vostè, tenir una política de joventut, tenir una direcció general de joventut, tenir un pla estratègic de joventut, tenir un pla integral de joventut, tenir una comissió interdepartamental de joventut tot això respon a una idea, en la qual coincidim, coincidim teòricament, després a l'hora d'aplicar-ho no, que és la transversalitat; però vostè m'ha afirmat que si Salut fa una cosa Joventut no ho ha de fer, clar, si joventut ha de fer allò seu, em diu, si un habitatge ha de fer allò altre, si no sé quina altra conselleria ha de fer un altre mitjà, i vostè es quedarà només fent temps lliure, lleure, els albergs, es quedarà només fent això. I qui aporta el punt de vista transversal, si també ens reconeix que la comissió interdepartamental pràcticament no ha funcionat? No hi ha ningú que porti transversalitat, ni té una direcció general de joventut que marqui o que faci directament les polítiques, tampoc no té un consell de joventut que pugui anar assessorant una conselleria i l'altra i tampoc no té una comissió interdepartamental que coordini les distintes conselleries, això és una manca de planificació. Està molt bé que m'ho afirmi i que m'intenti convèncer d'això, però no m'han demostrat a cap moment que siguin capaços de fer una política transversal, un fa una cosa, un fa l'altra i amb això, amb aquest bullit vestim que hi ha unes polítiques de joventut, però no són polítiques transversals, cadascú fa qualche cosa i va cobrint l'expedient com pot.

I això no és una política de joventut d'un govern i és tornar trenta anys enrera en matèria de política de joventut, és tornar trenta anys enrera en matèria de polítiques de joventut.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

I no m'embulli amb el tema del jove, hi ha una equació senzilla a fer, 3.000 persones des del 2007, certament, que se'n van, fracàs escolar, precarietat, -són els estudis de la Vicepresidència Econòmica-, la majoria de feines que tenen els joves d'aquí són de cambrers, són de monitors d'animació en els hotels, són de manobres, d'aquesta equació no surt que la gent se'n vagi a una aventura, surt que la gent té precarietat.

I acab, acab, tot i que m'agradaria poder parlar una bona estona més. Conclusió: cap cosa nova, ens ha explicat. Menys coses sí que estan fent, i d'alguna manera ho han reconegut, a mi ens envia que interpel·lem altres consellers per saber què fan, ho farem, si això és la idea anirem parlant amb un i amb l'altre conseller per demanar què fan en matèria de joventut, però jo li dic que crec que és urgent, com a mínim, que reuneixi la comissió interdepartamental.

I acab, demanar-li que faci qualche cosa més, sobretot per la transversalitat, si no té euros hi posi imaginació.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Bonet. Té la paraula el conseller Sr. Bosch.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Agaf la darrera recepta, el primer de tot que m'ha d'aclarir, Sr. Bonet, és quan vostè i jo ens coneguèrem com a adversaris polítics en el Consell de Mallorca la passada legislatura, o jo no ho acab de recordar, però em sembla que no signaren la transferència, però crearen una conselleria de joventut, sense competències, quatre anys, per a no traspasar ni un euro; *ergo* existien les competències aquí, tenien *tutti quanti* consells, assessories i altres herbes i els que estatutàriament havien de tenir en quatre anys no els passaren.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Em permeti ara que jo pugui, ara que tenc el baló, pugui regatejar els seus passes que m'ha fet abans, per tant, i que no em marqui el gol. Tots hi tenim a veure, però turisme i joventut, perquè hi érem, i la meua companya d'escó és aquí devora jo, vérem tota una legislatura passaran turisme, no passaran turisme, passaran joventut, no passaran joventut, *lo comido por lo servido* i res de res. Per tant, si havien d'acomplir l'Estatut ja feia estona que havien de tenir-ho en el Consell de Mallorca.

Dos, haguéssim estalviat temps i doblers.

Tres, estam com estàvem. No, bastant pitjor.

I quatre, en podem parlar.

La comissió interdepartamental tampoc no és que vostès es posassin la capa i començassin a liderar la comissió interdepartamental, més aviat tampoc. Per tant, el que fèiem era que tots fèiem i ficàvem, tots feien/fèiem, ficàvem amb un *totum revolutum* el nas a veure si pareixia que tots fèiem iniciatives de joventut, i tampoc no hem avançat tant.

Per tant, si a partir d'aquí ens posam d'acord que: a) Ho passam al consell o no? Anomalia, perquè a Menorca i a Eivissa, com tantes coses, sí que ho han assumit, aquí no. Tenien temps, tampoc no ho feren.

Segona, ara sí que haurem de fer més amb manco, no, ja li reconec, més no, no som tan bons, tan bons, que ho som els del Partit Popular, però no ho som tant com per poder fer més amb manco, farem, si podem fer aproximadament el que fèiem amb manco pressupost, ja serem raonablement eficaços i eficients. I en tot cas, del que ho hem fet sí que som responsables de no haver-ho fet, però aquesta part del debat, d'aquests darrers quatre anys, de les competències efectives en segons quines matèries i entre elles joventut, Déu n'hi do, que també n'hauríem de parlar una estona.

Com una pregunta que vaig fer, me'n record i vostè se'n recorda de la famosa transferència dels conservatoris, que amb cinc no hem aclarit i ja no arribarem a aclarir-ho mai, però bé.

I quant al debat sobre si determinats serveis de salut o determinades conselleries poden, dins les seves competències, lògicament això és la base de la comissió interdepartamental; té raó, em compromet que liderem aquesta comissió, però que els que saben de salut estirin de salut en els joves, dels que saben d'habitatge estirin d'habitatge en els joves, dels que sabem, suposadament, alguna cosa en cultura i formació i educació, estirem del jovent, però aquí jo crec que en aquest tema d'exercir les competències hi ha molt per parlar. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula la Sra. Santiago per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Nosaltres estam contents que vostè hagi matisat aquest concepte d'aventura dels joves, perquè així com ho va dur al ple ens va -li ho diré- escandalitzar, que vostè classificàs d'aventura sortir cap a Europa quan vostè mateix diu que és una descapitalització del país i una necessitat dels joves perquè aquí no troben feina. Per tant és una oportunitat que tenen i l'aprofiten, però no és cap model a seguir.

Per tant, què fa aquest govern perquè això no succeeixi? Efectivament, estic d'acord amb el portaveu del Partit Popular, és transversal; què fan des d'Educació?, què fan des d'Economia?, què fan des de Treball perquè això no succeeixi? Estam tots d'acord que és una descapitalització, idè què feim perquè no succeeixi? Tendrà tot el nostre suport, perquè aquí no vénen els joves d'Europa, a l'aventura, aquí no vénen perquè no hi ha llocs de feina per a ells, aquí vénen a estiuar, però no vénen. Els nostres se'n van i se'n van com a immigrants, se'n van com a immigrants, Sr. Bosch, no se'n van amb un programa on trobaran més joves a una universitat, o amb un programa on trobaran més joves..., se'n van tot sols a un lloc de feina que no coneixen, amb un idioma que a vegades no dominen, i se'n van tot sols, i cerquen, com cercava un colombià aquí fa deu anys, una associació d'espanyols... Sí, sí senyor. Sí, sí, sí, Sr. Conseller, i tant, i tant, i tant que sí, se'n van com a immigrants.

(Remor de veus)

Se'n van com a immigrants... Sí..., com un ciutadà europeu, el que li facilita tot el tràmit de la immigració, per suposat, que no ha de demanar un permís de residència com l'ha de demanar un..., però se'n van a cercar feina, feina que alguns tenen sort i és qualificada, i molts no tenen sort. Per tant estic contenta que valori això com una descapitalització i que hem de fer qualche cosa.

En allò de les transferències estic d'acord amb vostè, i si jo fos la part del consell jo no voldria en aquest moment les transferències, ni les voldria a la legislatura anterior, en un moment de crisi on s'han fet reduccions en aquesta legislatura i on no s'incrementaven els pressupostos la legislatura anterior, acceptar les competències. Però durant l'any 2003 i l'any 2007, UM-PP, que hi havia un creixement econòmic molt important en aquest país, no es va arribar a acords de transferència, i aquell sí que era un bon moment, perquè era un moment en què es podien incrementar pressupostos i no n'hi va haver, perquè UM no va voler, perquè el PP no va arribar a les condicions..., és igual, però jo, si fos del consell, ara tampoc no les acceptaria. I no li demanaré, a vostè, que les faci perquè el consell no les acceptarà, perquè no pot acceptar unes transferències amb menys pressupostos que pràcticament l'any 2007.

L'alberg de Palma està publicat en el BOE per començar el seu procés de posar a subhasta. Jo li deman que ho aturi, li demanam el grup que ho aturi, perquè és un indret que no es podrà tornar a comprar.

No m'ha contestat el tema de les drogues, a veure quina feina transversal fan en temes de drogues. Amb quins criteris ha acomiadat els treballadors de Joventut.

A l'alberg de Palma -insistim en l'alberg de Palma- vostè deia allò de les famílies. Efectivament, les famílies hi anaven quan hi havia possibilitats d'ocupació i no era demanat pels joves com una forma més de rendibilitzar aquest servei. Hi pot haver altres formes. Hi anaven famílies normalment joves amb nins petits, vull dir que era una forma de reconèixer.

I per acabar també ens agradaria que ens digués aquest nou pla estratègic que vostè ha anomenat amb quin calendari de previsió hi ha la seva publicació, quan publicaran la valoració de l'anterior pla estratègic.

I com vostè ha dit esperam per part del Grup Parlamentari MÉS amb molta expectativa aquesta segona part del partit, que sembla que serà una revolució dins les polítiques de joventut. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Seguidament té la paraula el Sr. Conseller per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sra. Santiago, i respecte a aquesta segona afirmació tan irònica, en fi, dins el debat parlamentari ens conformarem a marcar en el minut 92 el 0-1, la qual cosa permeti guanyar el partit dins la segona part; no s'espera un 5 a 0 a la segona part amb el pressupost, però fins ara hem jugat a empatar perquè podíem perdre per golejada tot el que havíem aconseguit, però ara hem anat a allò que diuen en castellà, a *amarrar el empate*, i si ara podem fer un 0-1, i perdoni aquests termes futbolístics, que jo no ho som molt però en terminologia futbolística li asseguro que intentarem fer, amb una previsible, lleugera, o tant de bo que sigui millora no tan lleugera, allò que podem per anar implementant, i disponibilitats pressupostàries i més capacitat d'innovació en aquestes feines.

Miri, perquè tanquem el debat si a fora, si talent, si aventura, si anam pràcticament com un immigrant que se n'anava a Argentina amb..., com el meu repadrí Llorenç, que se'n va anar a Cuba pràcticament i quasi no sabia ni xerrar castellà, ja li dic, com els meus avantpassats. No van així ni els estam animant que facin les amèriques ni les europees, no. Hi ha gent que se'n va...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

...i que se n'anirà sempre a cercar una altra oportunitat. Jo li he dit que una cosa que hem aconseguit és posar en marxa el programa Eures, que no funcionava, que segueix les prioritats de la Unió Europea en mobilitat de joves que cerquen ocupació amb un nivell d'ocupació elevat. Això no hi era. Supòs que no

els deu saber greu que hi sigui, i si un enginyer, metge, infermera o el que sigui no troba una feina adequada i n'hi presenten una de bona, i l'ajudam a contactar amb empreses amb servei d'ocupació d'Àustria, d'Alemanya, de Dinamarca o d'Anglaterra no és mala cosa. I, tres, suposa una aventura personal, i una decisió, i pots tenir parella o no, i pots emprendre una..., bé, un pressupost i un projecte de vida els propers cinc anys que et pots resultar a la llarga satisfactori o no.

Per tant això és fuga de..., sí que hauríem de retenir aquest talent, però si no el podem retenir perquè cap servei d'ocupació no crearà el lloc per contractar un metge, no, el que farem serà..., tant de bo que un metge, que és de la formació que costa més per persona a tots els ciutadans espanyols, la formació més cara probablement, el puguem retenir, o en tot cas si no que no fem la barbaritat d'exportar metges i importar metges d'Amèrica del sud, que això és una de les grans contradiccions d'Espanya.

Segona qüestió. Vostè també és molt hàbil per marcar els creixements i els decreixements i quan era bona de fer la transferència. A mi el 2007 em varen fer creure que aquí no hi havia cap crisi, que el 2008 hi havia alguna cosa semblant a un constipat, que el 2009 el constipat l'arreglaríem amb quatre plans E i que això s'arreglava; mentrestant dimitia un ministre d'Economia que deia "on van?". Però el 2008, 9, encara no passava res. El 2007, u, es va crear una conselleria de Joventut en el Consell; dos, el pacte governava per tot; tres, si haguessin volgut haguessin transferit joventut en plena expansió pressupostària. No em digui que el 2007 estàvem parlant de crisi...

Nosaltres sí que ja els ho dèiem.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, no té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

I vostès què ens deien? En tot cas, si no, expliqui'm per què hi havia una conselleria de joventut si no havien de venir competències mai. Poden arribar a un debat maniqueu, però si hi era o no hi era, vostè sap molt bé per què no hi era, i nosaltres per què no ho férem. En tot cas és una anomalia estatutària no haver-ho aconseguit. I és igual, no sé si ho hem d'aconseguir o no, però si hem d'arribar al compliment estatutari seria bo que la competència estigués allà on havien pensat els pares de l'Estatut que havien d'estar, i si no, no haver-ho posat. Però ja està bé així. No hi són.

Pla estratègic. Lògicament s'està fent la memòria, s'està fent l'avaluació pels tècnics de la casa, i una vegada que s'hagi de publicar i arribar als..., no sé si hi ha unes dades que em passin de..., no tenc una dada en concret, però en tenim l'avaluació completa lògicament procedirem a la publicació, i a la previsió del proper pla estratègic de joventut, o si no té un títol tan pompós, perquè pensem que aquí no podem arribar a fer un pla d'aquesta envergadura, en tot cas farem un pla més realista, i farem allò que podrem amb la intenció sobretot d'aconseguir en la situació actual el que defineix el mateix pla com a objectiu, és raonablement fàcil d'aconseguir.

El mateix li dic quant a..., no dispòs ara de la informació exactament de totes les accions puntuals recollides dins els plans i dins els determinats convenis que hi ha en qüestions que fan referència a plans antidrogaaddicció, que van des d'informació municipal, actuacions en temes dins els centres educatius, que jo com a docent he viscut de prop i he vist també les retallades com a docent a l'hora d'arribar especialistes a fer determinades xerrades i, en fi, tots els plans que hi ha, però ja li passaré la informació més acurada dels diferents departaments.

I, bé, finalment i per no allargar massa aquesta compareixença li he de dir també que els estrangers que vénen no tots vénen aquí de vacances; hi ha nínxols, i un d'ells és el sector nàutic, on estan treballant joves amb una furgoneta, un mòbil, fins i tot una retolació, dins l'àmbit, hi ha tot un àmbit en la gestió nàutica, nauticopesquera, manteniment d'embarcacions, que l'està ocupant gent d'altres indrets que coneixen idiomes i que es col·loquen en un determinat sector que tant de bo s'hi col·locassin joves nostres; i en turisme, el que se'n sol dir països de l'altra banda del que era el teló d'acer, hi ha determinats joves que vénen amb coneixement de la llengua d'origen per a determinats nínxols turístics que també seria bo. No tots vénen de vacances o amb les mans damunt el cap, sinó que vénen formats.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. I pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Alejandro Sanz, també per un temps de cinc minuts.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Lo que decía el Sr. Conseller respecto a las competencias del Consell de Mallorca, yo sí tengo que recordarle en esta comisión que fue un gobierno del Partido Popular que hizo posible que las competencias de juventud llegasen a Menorca y llegasen a Ibiza, y luego aquí pues el gobierno del pacto no hizo los deberes, pero un gobierno del Partido Popular sí que hizo los deberes, y transfirió la competencia de juventud al Consell de Menorca y al Consell de Ibiza.

Respecto..., yo creo que ha quedado claramente expuesto que hay un proyecto en materia de juventud por parte de la Conselleria de Educación y Cultura, y también de un fuerte carácter transversal por parte de cada una de las consellerías, y evidentemente ha quedado de manifiesto que los compañeros de las otras formaciones políticas pues se han ceñido específicamente concretamente a hablar del Consejo de la Juventud, concretamente una formación política muy determinada ha hablado sólo del Consejo de la Juventud. Yo no he hablado nada del Consejo de la Juventud en mi primera intervención porque creo que era mi obligación explicar y defender que nuestro grupo parlamentario apoya las acciones que está haciendo el Gobierno de esta comunidad autónoma en materia de juventud, como he explicado, de diferente ámbito, para recordar por si alguien desconocía cuáles son las acciones que está haciendo en materia de juventud. Pero en esta segunda intervención sí que quiero matizar dos cuestiones respecto al Consejo de la Juventud, porque, claro, es decir, una cosa es apoyar mucho al Consejo de la Juventud, pero de la palabra a los hechos, de la palabra a los hechos. En otras intervenciones que hemos tenido la oportunidad de debatir proposición no de ley en esta comisión y en el pleno, les he dicho las cifras, ustedes las han admitido, y encima erre que erre siguiendo con el típico discurso de que el gobierno del Partido Popular elimina el Consejo de la Juventud por una cuestión meramente ideológica, cuando en el fondo no es así, no es así.

Se puede debatir, se puede dialogar, se puede llegar a puntos de unión y consenso, que es la voluntad de este ejecutivo, con los jóvenes a coste cero. ¿Por qué hay que pagar 121.000 euros anuales al Consejo de la Juventud?, ¿por qué?

LA SRA. PRESIDENTA:

Disculpi, Sr. Sanz. Sr. Alorda, está molt bé que estigui en aquesta comissió però li pregaria silenci. Gràcies.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

¿Por qué? Como a modo de ejemplo recientemente el Consell Insular de Menorca ha puesto en funcionamiento un foro de debate con las entidades juveniles políticas y no políticas, que están contentas de que por fin el consell se interese por sus problemáticas, y no cuesta ni un cero..., vamos, como mucho mejor un café, como mucho un café, y aquí la tónica era dotarles de 121.000 euros. Digo dotarles, que no pagarles, que no es lo mismo.

Y aquí va el segundo punto de mi intervención, es decir, se puede llegar a participación, sí, a coste cero. Pero, claro, es que ustedes, el gobierno del pacto entre la etapa del Sr. Conseller del 2009 al 2011, debían al Consejo de la Juventud las administraciones de la comunidad autónoma, del consell insular y del Ayuntamiento de Palma 184.713 euros. O sea, Consejo de la Juventud, sí, sois muy buenos, sois unos campeones, una palmadita en la espalda, me interesa el Consejo de la Juventud, pero a la hora de comprometerse con dinero, nada. Es más, a parte de esos 184.000 euros que le debían las administraciones del pacto al Consejo de la Juventud debían otros 900.000 euros a entidades juveniles de esta comunidad autónoma. Sí, yo me pongo la chapa de que me gusta mucho la participación en materia juvenil, ¿pero quién paga?, ¿quién paga?

Esa es la realidad y yo creo que queda aclarado que el Consejo de la Juventud se suprimió como una medida de ahorro, queda demostrado que se puede dialogar, se puede llegar a puntos de unión, de consenso en materia juvenil y de otros temas a coste cero, y que este gobierno tiene claro el rumbo en materia juvenil y le queremos dar las gracias desde este grupo parlamentario, Sr. Conseller.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Sanz. I finalment tancarà aquesta compareixença el Sr. Conseller per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies. No, només per agrair als meus companys del Grup Popular realment el suport i exposar alguna idea com aquesta mateixa del Fòrum de Joventut, realment iniciatives que havíem esmentat, que es poden fer, que es pot promoure el debat, que es poden utilitzar fòrums de debat, i més amb les tecnologies de la informació de què avui disposam, realment amb uns costos molt inferiors, i que en tot cas un consell assessor que es reunís periòdicament per determinar algunes qüestions específiques com feim a altres fòrums dins la conselleria es pot fer sense haver de disposar d'un pressupost de quasi mig milió d'euros per legislatura, i en això continuarem fent feina, no a privar o a voler eliminar, tot el contrari, el debat, l'opinió, i com els he esmentat abans amb la necessitat de contactar i d'avaluar-ho, i de recollir-ho a un pla estratègic o a un programa d'actuació almanco per a aquests dos propers anys.

Gràcies a tots vostès pel suport i fins a la propera ocasió.

LA SRA. PRESIDENTA:

I una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui agraïm la presència del Sr. Conseller i dels seus acompanyants.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS